

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Lukáše Svrčka a přísedících Lubomíra Ambrose a Mgr. Kateřiny Burianové v hlavním líčení konaném dne 18. 6. 2025 v Praze

takto:

A.

Obžalovaný

[Obžalovaný]

narozen xxx, trvale bytem xxx

je vinen, že

1. v úmyslu získat neoprávněný majetkový prospěch v období od 20. 2. 2017 do 25. 9. 2017 xxx postupně vylákal od poškozeného [Poškozený], nar. xxx (dále jen „[Poškozený]“), jenž byl jeho známým, finanční prostředky v celkové výši 7 500 000 Kč, které mu poškozený [Poškozený] postupně poskytoval v různých částkách podle aktuálních požadavků [Obžalovaný], a to na základě uzavřených smluv o půjčce a smluv o výpůjčkách, uzavřených mezi věřitelem [Poškozený] a dlužníkem společností [Společnost 1], IČ: xxx, sídlem Xxx (dále jen „[Společnost 1]“), fakticky ovládanou [Obžalovaný] a formálně zastoupenou statutárním orgánem [Obžalovaná 2], nar. xxx (dále jen „[Obžalovaná 2]“), které byly v některých případech „avalované“ [Obžalovaný], přičemž předmětné finanční prostředky byly inkasovány [Obžalovaný] od [Poškozený] jak v hotovosti, tak i bankovním převodem z účtu [Poškozený]

č. xxx/0100 na bankovní účet obchodní společnosti [Společnost 1], č. 107-xxx/0100, a to konkrétně takto:

- a) dne 20. 2. 2017 poskytl [Poškozený] na základě uzavřené smlouvy o půjčce ze dne 20. 2. 2017 [Obžalovaný] bezhotovostním bankovním převodem finanční prostředky ve výši 2 000 000 Kč s deklarovaným příslibem navrácení do 20. 3. 2017,
- b) dne 3. 3. 2017 poskytl [Poškozený] na základě uzavřené smlouvy o půjčce ze dne 3. 3. 2017 [Obžalovaný] bezhotovostním bankovním převodem finanční prostředky ve výši 500 000 Kč s deklarovaným příslibem navrácení do 10. 3. 2017,
- c) dne 10. 4. 2017 poskytl [Poškozený] na základě uzavřené smlouvy o půjčce ze dne 10. 4. 2017 [Obžalovaný] bezhotovostním bankovním převodem finanční prostředky ve výši 1 000 000 Kč s deklarovaným příslibem navrácení do 20. 4. 2017,
- d) dne 26. 4. 2017 poskytl [Poškozený] na základě uzavřené smlouvy o výpůjčce ze dne 26. 4. 2017 [Obžalovaný] bezhotovostním bankovním převodem finanční prostředky ve výši 1 500 000 Kč a dne 28. 4. 2017 částku 500 000 Kč v hotovosti, s deklarovaným příslibem navrácení do 10. 5. 2017,
- e) ve dnech 15. 5. 2017, 20. 5. 2017, 25. 5. 2017 a 1. 6. 2017 poskytl [Poškozený] na základě uzavřené smlouvy o výpůjčce ze dne 15. 5. 2017 [Obžalovaný], postupně v hotovosti finanční prostředky v celkové výši 1 000 000 Kč s deklarovaným příslibem navrácení do 15. 6. 2017,
- f) dne 16. 5. 2017 poskytl [Poškozený] na základě uzavřené smlouvy o výpůjčce ze dne 16. 5. 2017 [Obžalovaný] bezhotovostním bankovním převodem finanční prostředky ve výši 500 000 Kč s deklarovaným příslibem navrácení do 22. 5. 2017,
- g) dne 25. 9. 2017 poskytl [Poškozený] na základě uzavřené smlouvy o výpůjčce ze dne 25. 9. 2017 [Obžalovaný] bezhotovostním bankovním převodem finanční prostředky ve výši 500 000 Kč s deklarovaným příslibem navrácení do 7. 10. 2017,

přičemž [Obžalovaný] finanční prostředky ve stanovených termínech nevrátil a již od samého počátku jednání s [Poškozený] věděl, že nebude schopen zapůjčené finanční prostředky vrátit ve stanovených lhůtách, neboť v té době již měl [Obžalovaný] velké množství splatných závazků vůči jiným věřitelům a vylákané finanční prostředky používal výhradně k částečné úhradě svých dřívějších splatných závazků, což však poškozenému [Poškozený] vědomě zatajil a aby vzbudil u [Poškozený] dojem své solventnosti, dal pokyn, aby zaslala [Obžalovaná 2] z bankovního účtu společnosti [Společnost 1] na bankovní účet [Poškozený] dne 5. 6. 2017 částku 1 000 000 Kč a dne 13. 6. 2017 částku 1 000 000 Kč, a to pouze za účelem navození zdání solventnosti a usnadnění vylákání dalších finančních prostředků, které ve stanovené lhůtě nevrátil a tímto jednáním způsobil poškozenému [Poškozený] škodu v celkové výši 7 500 000 Kč,

- 2. v úmyslu získat neoprávněný majetkový prospěch a podvodně vylákat finanční prostředky ve výši 50 000 000 Kč na konci měsíce května roku 2017 oslovil [Obžalovaný] svého letitého známého [Osoba 2], nar. xxx, se žádostí o poskytnutí úročené finanční půjčky ve výši 50 000 000 Kč, údajně nezbytné pro dokončení jeho obchodního záměru na odkoupení pohledávky, přičemž vědom si nepravdivosti tohoto svého tvrzení,

na základě jednání, které se uskutečnilo dne 24. 5. 2017 mezi [Obžalovaný] a [Osoba 2], dne 26. 5. 2017 u právního zástupce společnosti [Společnost 2] s.r.o., IČ: xxx, sídlem Xxx (dále jen „[Společnost 2] s.r.o.“), [Osoba 3] převzal [Obžalovaný] připravené podklady ke smlouvě o zápůjčce mezi společnostmi [Společnost 2] s.r.o. a společností [Společnost 1], tyto podklady nechal [Obžalovaný] za společnost [Společnost 1] podepsat [Obžalovaná 2], poté tyto podklady k zápůjčce podepsal [Obžalovaný] dne 29. 5. 2017 v kanceláři na adrese Xxx, jako vedlejší účastník smlouvy o zápůjčce finančních prostředků ve výši 50 000 000 Kč,

přičemž na podkladě této smlouvy o zápůjčce společnost [Společnost 2] s.r.o., zastoupená jednatelem [Osoba 2], který smlouvu o zápůjčce podepsal taktéž dne 29. 5. 2017 v domnění, že zapůjčené finanční prostředky použije [Obžalovaný] na úhradu nákupu pohledávky, v kanceláři

na adrese Xxx, poskytla společnosti [Společnost 1], zastoupené členem představenstva této společnosti [Obžalovaná 2], které dal smlouvu již předtím podepsat [Obžalovaný], finanční zápůjčku ve výši 50 000 000 Kč, a to s pevně sjednaným úrokem ve výši 10 000 000 Kč, na dobu šedesáti dnů od uvolnění zapůjčené částky z advokátní úschovy, přičemž uvolnění této částky ve prospěch společnosti [Společnost 1] fakticky ovládané [Obžalovaný] bylo podmíněno předložením dokladu potvrzujícího, že se společnost [Společnost 1] stala vlastníkem pohledávky za dlužníkem společností [Společnost 3], IČ: xxx, sídlem Xxx, v nominální hodnotě 180 000 000 Kč,

a v návaznosti na tyto skutečnosti [Obžalovaný] k prokázání splnění této podmínky vědom si však jejího nesplnění a s cílem vylákání částky 50 000 000 Kč, zajistil vyhotovení smlouvy o postoupení pohledávek, datované ke dni 29. 5. 2017, mezi postupitelem společností [Společnost 4] a.s., IČ: xxx, sídlem Xxx (dále jen „[Společnost 4] a.s.“) a postupníkem společností [SPOLEČNOST 5], reg. č. 1417118, sídlem 3rd floor, Waterfont Drive, Road Town, Tortola-Geneva Place, Britské Panenské ostrovy, a to bez vědomí či součinnosti společnosti [Společnost 4] a.s., přičemž předmětem uvedené smlouvy bylo postoupení pohledávky postupitele za dlužníkem společností [Společnost 3], v celkové nominální výši 180 000 000 Kč a právním důvodem vzniku původní pohledávky byly nezaplacené dlužné splátky z úvěru poskytnutého dlužníkovi [Společnost 3] ze strany [Společnost 6], IČ: xxx, sídlem Xxx, na základě úvěrové smlouvy č. 514023023 ze dne 23. 4. 2013, přičemž tato smlouva o postoupení pohledávek byla na straně postupitele společnosti [Společnost 4] a.s. neoprávněně opatřena falsifikátem podpisu statutárního orgánu společnosti [Osoba 4], který se na vzniku této smlouvy nijak nepodílel, ani o jejím vzniku neměl povědomí, a dále ke dni 29. 5. 2017 [Obžalovaný] zajistil vyhotovení téměř totožné smlouvy o postoupení pohledávek mezi postupitelem společností [SPOLEČNOST 5] a postupníkem společností [Společnost 1], zastoupenou [Obžalovaná 2], jejímž předmětem bylo postoupení výše zmiňované pohledávky ve výši 180 000 000 Kč za dlužníkem společností [Společnost 3],

přičemž [Obžalovaný] od samého počátku jednání s [Osoba 2] věděl, že k žádnému prodeji či postoupení pohledávky ze strany společnosti [Společnost 4] a.s. za dlužníkem společností [Společnost 3] nedojde, neboť ještě před jednáním s [Osoba 2] vedl [Obžalovaný] ve dnech 22. 5. 2017 a 25. 5. 2017 neúspěšná jednání se statutárním orgánem společnosti [Společnost 4] a.s. [Osoba 4] o možnosti odkupu souboru pohledávek, mimo jiné i za společností [Společnost 3],

a následně dne 31. 5. 2017 [Obžalovaný] předložil [Osoba 3], právnímu zástupci společnosti [Společnost 2] s.r.o., listiny údajně prokazující vědomě nepravdivou skutečnost, že společnost [Společnost 4] a.s. postoupila dne 29. 5. 2017 na základě smlouvy o postoupení pohledávek společnosti [SPOLEČNOST 5], pohledávku za společností [Společnost 3], v nominální hodnotě 180 000 000 Kč a dále listiny vědomě nepravdivě prokazující, že společnost [SPOLEČNOST 5] na základě smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 29. 5. 2017, postoupila předmětnou pohledávku společnosti [Společnost 1], a poté na základě těchto předložených nepravdivých listin došlo dne 2. 6. 2017 ze strany společnosti [Společnost 2] s.r.o. k uvolnění finančních prostředků ve výši 50 000 000 Kč ve prospěch advokátního účtu JUDr. Víta Rybáře, právního zástupce společnosti [Společnost 1], které byly následně z tohoto advokátního účtu použity podle pokynu [Obžalovaný] na uhrazení jeho dřívějších závazků a závazků společnosti [Společnost 1], a dále byly spotřebovány na provoz společnosti [Společnost 1] a další nesouvisející výdaje, přičemž [Obžalovaný] zapůjčené finanční prostředky ve stanovené lhůtě ani později nevrátil, čímž způsobil společnosti [Společnost 2] s.r.o. škodu ve výši 50 000 000 Kč,

3. v úmyslu získat neoprávněný majetkový prospěch v měsících leden 2018 a duben 2018 v Ostravě oslovil svého známého [Poškozený] se žádostí o poskytnutí finančních prostředků, kdy na základě ústních smluv o zápůjčkách uzavřených dne 26. 1. 2018 a 27. 4. 2018 mezi věřitelem

[Poškozený] a dlužníkem [Obžalovaný] a stvrzených sepsanými prohlášeními dlužníka [Obžalovaný], převzal [Obžalovaný] dne 26. 1. 2018 v Ostravě od [Poškozený] v hotovosti finanční prostředky ve výši 300 000 Kč s tím, že tyto věřiteli vrátí v termínu do 30. 1. 2018 a dne 27. 4. 2018 převzal [Obžalovaný] od [Poškozený] další finanční prostředky ve výši 100 000 Kč s tím, že vypůjčené finanční prostředky věřiteli vrátí v termínu do 30. 4. 2018, přičemž [Obžalovaný] již od samého počátku jednání s [Poškozený] ohledně poskytnutí finančních prostředků věděl, že nebude moci dostát svým závazkům plynoucím z poskytnutých půjček, neboť v té době již měl velké množství splatných závazků vůči jiným věřitelům a nedisponoval dostatkem finančních prostředků pro řádné plnění svých závazků, což vědomě [Poškozený] zatajil, vypůjčené finanční prostředky ve stanovené lhůtě ani později nevrátil, čímž [Poškozený] způsobil škodu ve výši 400 000 Kč,

a tímto svým jednáním pod body 1. až 3. způsobil poškozeným **škodu v celkové výši 57 900 000 Kč**

tedy

sebe obohatil tím, že někoho uvedl v omyl (bod 2), zamlčel podstatné skutečnosti (bod 1 a 3) a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

čímž spáchal

zločin **podvodu** podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku ve znění trestního zákoníku účinném od 1. 10. 2020

a odsuzuje se

podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **8 (osmi) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu nebo prokuristy v obchodních korporacích, včetně zákazu jejich zastupování na základě plné moci, mandátní smlouvy, komisionářské smlouvy, smlouvy o obchodním zastoupení či jiné smlouvy umožňující jednat jménem nebo na účet obchodní korporace, **v trvání 8 (osmi) let**.

Podle § 228 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „trestní řád“) je obžalovaný **povinen zaplatit na náhradě škody** poškozené

- **[Poškozená 2]**, narozené xxx, **částku ve výši 5 500 000 Kč**,
- obchodní společnosti **[Společnost 2] s.r.o.**, IČ: xxx, sídlem Xxx, **částku ve výši 50 000 000 Kč** společně se **zákonným úrokem z prodlení** z částky 50 000 000 Kč, a to ode dne 1. 8. 2020 ve výši podle nařízení vlády č. 351/2013 Sb., tedy ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou platné pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o osm procentních bodů, a to ročně do zaplacení.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškození **[Poškozená 2]**, narozena xxx a **[Společnost 2] s.r.o.**, IČ: xxx, sídlem Xxx **odkazují se zbytkem svého nároku na náhradu škody pro řízení ve věcech občanskoprávních**.

B.

Obžalovaná

[Obžalovaná 2]

narozena xxx, trvale bytem xxx

se podle § 226 písm. c) trestního řádu zprošťuje obžaloby

státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 9. 9. 2024, č. j. 1 KZV 106/2022 - 166, která jí kladla za vinu, že se měla dopustit pod bodem I./1.- I./2. zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, pod bodem II. pokusu trestného činu úvěrového podvodu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, a to tak, že:

I./1. obvinění [Obžalovaný] a [Obžalovaná 2] společně

jednajíce ve vzájemné součinnosti ve společném úmyslu získat neoprávněný majetkový prospěch v období od 20. 2. 2017 do 25. 9. 2017 xxx pod různými nepravdivými záminkami, zejména za účelem údajného financování odkupu pohledávek, postupně vylákali od poškozeného [Poškozený] jenž byl známým [Obžalovaný], finanční prostředky v celkové výši 7 500 000 Kč, které [Poškozený] postupně poskytoval v různých částkách podle aktuálních požadavků [Obžalovaný], a to na základě uzavřených smluv o půjčce a smluv o výpůjčkách uzavřených mezi věřitelem [Poškozený] a dlužníkem společnosti [Společnost 1] ovládanou [Obžalovaný] a zastoupenou statutárním orgánem [Obžalovaná 2], které byly v některých případech „avalované“ [Obžalovaný], přičemž předmětné finanční prostředky byly inkasovány [Obžalovaný] od [Poškozený] jak v hotovosti, tak i bankovním převodem z účtu [Poškozený] č. xxx/0100 na bankovní účet obchodní společnosti [Společnost 1], č. 107-xxx/0100, a to konkrétně takto :

a) dne 20. 2. 2017 poskytl [Poškozený] na základě uzavřené smlouvy o půjčce ze dne 20. 2. 2017, dlužníku společnosti [Společnost 1] bezhotovostním bankovním převodem finanční prostředky ve výši 2 000 000 Kč s deklarovaným příslibem navrácení do 20. 3. 2017,

b) dne 3. 3. 2017 poskytl [Poškozený] na základě uzavřené smlouvy o půjčce ze dne 3. 3. 2017, dlužníku společnosti [Společnost 1] bezhotovostním bankovním převodem finanční prostředky ve výši 500 000 Kč s deklarovaným příslibem navrácení do 10. 3. 2017,

c) dne 10. 4. 2017 poskytl [Poškozený] na základě uzavřené smlouvy o půjčce ze dne 10. 4. 2017, dlužníku společnosti [Společnost 1] bezhotovostním bankovním převodem finanční prostředky ve výši 1 000 000 Kč s deklarovaným příslibem navrácení do 20. 4. 2017,

d) dne 26. 4. 2017 poskytl [Poškozený] na základě uzavřené smlouvy o výpůjčce ze dne 26. 4. 2017, dlužníku společnosti [Společnost 1] bezhotovostním bankovním převodem finanční prostředky ve výši 1 500 000 Kč a dne 28. 4. 2017 částku 500 000 Kč v hotovosti, s deklarovaným příslibem navrácení do 10. 5. 2017,

e) ve dnech 15. 5. 2017, 20. 5. 2017, 25. 5. 2017 a 1. 6. 2017 poskytl [Poškozený] na základě uzavřené smlouvy o výpůjčce ze dne 15. 5. 2017, dlužníku společnosti [Společnost 1], postupně v hotovosti finanční prostředky v celkové výši 1 000 000 Kč s deklarovaným příslibem navrácení do 15. 6. 2017,

f) dne 16. 5. 2017 poskytl [Poškozený] na základě uzavřené smlouvy o výpůjčce ze dne 16. 5. 2017, dlužníku společnosti [Společnost 1], bezhotovostním bankovním převodem finanční prostředky ve výši 500 000 Kč s deklarovaným příslibem navrácení do 22. 5. 2017,

g) dne 25. 9. 2017 poskytl [Poškozený] na základě uzavřené smlouvy o výpůjčce ze dne 25. 9. 2017, dlužníku společnosti [Společnost 1], bezhotovostním bankovním převodem finanční prostředky ve výši 500 000 Kč s deklarovaným příslibem navrácení do 7. 10. 2017,

přičemž [Obžalovaný] i [Obžalovaná 2], jednající za dlužníka společnost [Společnost 1], finanční prostředky ve stanovených termínech nevrátili, a již od samého počátku jednání s [Poškozený] oba věděli, že finanční prostředky nebudou použity na financování odkupu pohledávek a že nebudou moci dostát svým závazkům, plynoucím z těchto uzavřených smluv, neboť v té době již měl [Obžalovaný] i společnost [Společnost 1], zastoupená [Obžalovaná 2], velké množství splatných závazků vůči jiným věřitelům a žádný z nich nedisponoval dostatkem prostředků pro řádné plnění závazků, vyplývajících z těchto uzavřených smluv, což však věřiteli [Poškozený] vědomě zatajili a aby vzbudili u [Poškozený] dojem své solventnosti, zaslala [Obžalovaná 2] z bankovního účtu společnosti [Společnost 1] na bankovní účet [Poškozený] dne 5. 6. 2017 částku 1 000 000 Kč a dne 13. 6. 2017 částku 1 000 000 Kč, a to pouze za účelem navození zdání solventnosti a usnadnění vylákání dalších finančních prostředků, které ve stanovené lhůtě nevrátili a tímto jednáním způsobili poškozenému [Poškozený] škodu v celkové výši 7 500 000 Kč,

I./2. obvinění [Obžalovaný] a [Obžalovaná 2] společně

jednajíce ve vzájemné součinnosti ve společném úmyslu získat neoprávněný majetkový prospěch podvodně vylákali finanční prostředky ve výši 50 000 000 Kč tím způsobem, že na konci měsíce května roku 2017 oslovil [Obžalovaný] svého letitého známého [Osoba 2], nar. xxx se žádostí o poskytnutí úročené finanční půjčky ve výši 50 000 000 Kč, údajně nezbytné pro dokončení jeho obchodního záměru na odkoupení pohledávky, a poté na základě jednání, které se uskutečnilo dne 24. 5. 2017 mezi [Obžalovaný] a [Osoba 2], podepsal [Obžalovaný] dne 29. 5. 2017 v kanceláři na adrese Xxx, jako vedlejší účastník smlouvu o zápůjčce finančních prostředků ve výši 50 000 000 Kč, na podkladě které společnost [Společnost 2] s.r.o., IČ: xxx, sídlem Xxx, zastoupená jednatelem [Osoba 2], který smlouvu o zápůjčce podepsal taktéž dne 29. 5. 2017 v kanceláři na adrese Xxx, poskytla společnosti [Společnost 1], zastoupené členem představenstva této společnosti [Obžalovaná 2], která smlouvu podepsala již předtím, finanční zápůjčku ve výši 50 000 000 Kč, a to s pevně sjednaným úrokem ve výši 10 000 000 Kč, na dobu šedesáti dnů od uvolnění zapůjčené částky z advokátní úschovy, přičemž uvolnění této částky ve prospěch společnosti [Společnost 1] bylo podmíněno předložením dokladu potvrzujícího, že se společnost [Společnost 1] stala vlastníkem pohledávky za dlužníkem společností [Společnost 3], IČ: xxx, sídlem Xxx, v nominální hodnotě 180 000 000 Kč, a v návaznosti na tyto skutečnosti [Obžalovaný], v součinnosti s [Obžalovaná 2], zajistil vyhotovení smlouvy o postoupení pohledávek, datované ke dni 29. 5. 2017, mezi postupitelem společností [Společnost 4] a.s., IČ: xxx, sídlem Xxx a postupníkem společností [SPOLEČNOST 5], reg. č.

1417118, sídlem 3rd floor, Waterfont Drive, Road Town, Tortola-Geneva Place, Britské Panenské ostrovy, a to bez vědomí či součinnosti společnosti [Společnost 4] a.s., kdy předmětem uvedené smlouvy bylo postoupení pohledávky postupitele za dlužníkem společností [Společnost 3], v celkové nominální výši 180 000 000 Kč, kdy právním důvodem vzniku původní pohledávky byly nezaplacené dlužné splátky z úvěru poskytnutého dlužníkovi [Společnost 3] ze strany [Společnost 6], IČ: xxx, sídlem Xxx, na základě úvěrové smlouvy č. 514023023 ze dne 23. 4. 2013, přičemž výše zmiňovaná smlouva o postoupení pohledávek byla na straně postupitele společnosti [Společnost 4] a.s. neoprávněně opatřena falsifikátem podpisu statutárního orgánu společnosti [Osoba 4], který se na vzniku této smlouvy nijak nepodílel, ani o jejím vzniku neměl povědomí, a dále ke dni 29. 5. 2017 [Obžalovaný] zajistil vyhotovení téměř totožné smlouvy o postoupení pohledávek mezi postupitelem společností [SPOLEČNOST 5] a postupníkem společností [Společnost 1], zastoupenou [Obžalovaná 2], jejímž předmětem bylo postoupení výše zmiňované pohledávky ve výši 180 000 000 Kč za dlužníkem společností [Společnost 3], přičemž [Obžalovaný] od samého počátku jednání s [Osoba 2] věděl, že k žádnému prodeji či postoupení pohledávky ze strany společnosti [Společnost 4] a.s. za dlužníkem společností [Společnost 3] nedojde, neboť ještě před jednáním s [Osoba 2], vedl [Obžalovaný] ve dnech 22. 5. 2017 a 25. 5. 2017 neúspěšná jednání se statutárním orgánem společnosti [Společnost 4] a.s. [Osoba 4] o možnosti odkupu souboru pohledávek, mimo jiné i za společností [Společnost 3], a i přes tyto skutečnosti dne 26. 5. 2017 u právního zástupce společnosti [Společnost 2] s.r.o., [Osoba 3] převzal [Obžalovaný] připravené podklady ke smlouvě o zápůjčce mezi společností [Společnost 2] s.r.o. a společností [Společnost 1], tyto podklady nechal [Obžalovaný] za společnost [Společnost 1] podepsat [Obžalovaná 2], poté tyto podklady k zápůjčce [Obžalovaný] společně s [Osoba 2] dne 29. 5. 2017 podepsal, a následně dne 31. 5. 2017 [Obžalovaný] předložil [Osoba 3], právnímu zástupci společnosti [Společnost 2] s.r.o., listiny údajně prokazující vědomě nepravdivou skutečnost, že společnost [Společnost 4] a.s. postoupila dne 29. 5. 2017 na základě smlouvy o postoupení pohledávek společnosti [SPOLEČNOST 5], pohledávku za společností [Společnost 3], v nominální hodnotě 180 000 000 Kč a dále listiny vědomě nepravdivě prokazující, že společnost [SPOLEČNOST 5] na základě smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 29. 5. 2017, postoupila předmětnou pohledávku společnosti [Společnost 1], a poté na základě těchto předložených nepravdivých listin došlo dne 2. 6. 2017 ze strany společnosti [Společnost 2] s.r.o. k uvolnění finančních prostředků ve výši 50 000 000 Kč ve prospěch advokátního účtu JUDr. Víta Rybáře, právního zástupce společnosti [Společnost 1], které byly následně z tohoto advokátního účtu použity na uhrazení dřívějších závazků [Obžalovaný] a společnosti [Společnost 1], a dále byly spotřebovány na provoz společnosti [Společnost 1] a další nesouvisející výdaje, kdy [Obžalovaný] ani [Obžalovaná 2] za společnost [Společnost 1] zapůjčené finanční prostředky ve stanovené lhůtě ani později nevrátili, čímž způsobili společnosti [Společnost 2] s.r.o. škodu ve výši 50 000 000 Kč,

II. obvinění [Obžalovaný] a [Obžalovaná 2] společně

jednajíce ve vzájemné součinnosti a ve společném úmyslu získat neoprávněný majetkový prospěch, vědomi si předchozích nesplacených závazků, pokusili se podvodně vylákat finanční prostředky ve výši 100 000 000 Kč, a to tím způsobem, že na konci měsíce května roku 2018 oslovil [Obžalovaný] jednatele společnosti [Společnost 7] s.r.o. IČ: xxx, sídlem Xxx, [Osoba 5], nar. xxx se žádostí o půjčku ve výši 100 000 000 Kč, nezbytnou pro dokončení údajně již dohodnutého odkupu části balíku pohledávek od společnosti [Společnost 4] a.s., přičemž [Obžalovaný] od samého počátku jednání s [Osoba 5] věděl, že k žádnému prodeji či postoupení pohledávek ze strany společnosti [Společnost 4] a.s. společnosti [Společnost 1] nedojde, neboť ještě před jednáním s [Osoba 5] vedl [Obžalovaný] v měsících květen a prosinec roku 2017 neúspěšná jednání se statutárním zástupcem společnosti [Společnost 4] a.s. [Osoba 4] o možnosti odkupu souboru pohledávek, a i přes tyto skutečnosti vedl [Obžalovaný] několik jednání s [Osoba 5] o poskytnutí finančních prostředků na údajný odkup pohledávek od společnosti [Společnost 4] a.s. a na základě těchto jednání předložil [Obžalovaný] [Osoba 5] dne 28. 5. 2018 v Praze 1, v restauraci hotelu Esplanade k podpisu smlouvy o úvěru ve výši 100 000 000 Kč, na podkladě které měla společnost [Společnost 7] s.r.o., zastoupená [Osoba 5], v termínu do 1. 6. 2018 poskytnout společnosti [Společnost 1], formálně zastoupené [Obžalovaná 2], která avizovanou smlouvu podepsala před datem 28. 5. 2018, na účet číslo xxx/0600 úvěr ve výši 100 000 000 Kč, a to s pevně sjednaným úrokem 1,5 % měsíčně ze skutečně čerpané částky úvěru za účelem zajištění platby úplaty za postoupení pohledávek nabývaných úvěrovaným, kdy k samotné výplatě uvedených finančních prostředků ze strany věřitele společnosti [Společnost 7] s.r.o. na účet advokátní úschovy právního zástupce společnosti [Společnost 1], JUDr. Víta Rybáře nakonec nedošlo, a to zejména proto, že se [Osoba 5] dozvěděl o dříve uskutečněném uvolnění finančních prostředků z advokátní úschovy v rozporu se smlouvou o úschově a také proto, že [Obžalovaný] nebyl schopen splnit požadavky [Osoba 5], spočívající v prokázání uzavření smlouvy o postoupení předmětných pohledávek mezi postupitelem [Společnost 4] a.s. a postupníkem [Společnost 1], čímž [Obžalovaný] a [Obžalovaná 2] uvedli [Osoba 5] v omyl neboť mu při sjednávání smlouvy, označené jako smlouva o úvěru, zamlčeli podstatné skutečnosti o tom, že k žádnému odkupu a postoupení pohledávek ze společnosti [Společnost 4] a.s. nedojde, a to s úmyslem sebe nebo jiného obohatit a způsobit tak na majetku společnosti [Společnost 7] s.r.o. škodu ve výši 100 000 000 Kč, avšak k dokonání tohoto jednání nedošlo,

neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchala obžalovaná.

Odůvodnění

1. Na obžalované [Obžalovaný], nar. xxx a [Obžalovaná 2], nar. xxx (dále společně jako „obžalovaní“) byla dne 10. 9. 2024 podána státním zástupcem Městského státního zastupitelství v Praze obžaloba ze dne 9. 9. 2024, č. j. 1 KZV 106/2022 - 166 (dále jen „obžaloba“). Obžalobou je obžalovanému [Obžalovaný] kladeno za vinu, že jednáním blíže popsáním v obžalobě měl spáchat pod bodem I./1.- I./3. zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, dílem (I/3.) samostatně, pod bodem II. pokus zločinu úvěrového podvodu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 211 odst. 1, 6 písm. a) trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a obžalovaná [Obžalovaná 2] pod bodem I./1.- I./2. zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku a pod bodem II. pokus trestného činu úvěrového podvodu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.
2. Soud na základě provedeného dokazování a níže uvedeného shrnutí dospěl k závěru o vině obžalovaného [Obžalovaný], jak je uvedeno v tomto rozsudku, a zároveň dospěl k závěru, že obžalovanou [Obžalovaná 2] je nutno obžaloby státního zástupce zprostit.
3. **V průběhu hlavního líčení bylo provedeno následující dokazování**
4. Během hlavního líčení konaného dne 20. 1. 2025 **obžalovaný [Obžalovaný]** (dále jen „obžalovaný“) ke své osobě uvedl, že bydlí střídavě na trvalé adrese Xxx a na adrese xxx. Na obou těchto adresách si dle svých slov přebírá poštu. Proč mu není možné doručovat neví. Obžalovanému zdravotní stav neumožňuje, aby řídil motorové vozidlo, naposledy řídil v prosinci minulého roku. Řidičský průkaz má, nebyl mu odebrán. Živí se podnikáním v oblasti nemovitostí, konkrétně jejich nákupem a prodejem a nákupem a prodejem pohledávek, přičemž jeho měsíční příjem činí okolo 50 000 Kč. Zda má podepsanou dohodu o provedení práce, nebo pracovní smlouvu a u jakého zaměstnavatele neví. Dům v Xxx není obžalovaného, platí zde nájemné ve výši 10 000 Kč společně se svou ženou, která se z domu před půl rokem odstěhovala. Platby nájemného probíhají buď hotově nebo převodem z účtu. Z jakého účtu jsou platby zasílány ani komu obžalovaný neví. Svůj osobní účet obžalovaný má asi 5 let, a to u České spořitelny. Zda jsou na účtu v současné chvíli nějaké finanční prostředky obžalovaný neví. Kartou neplatí a kdy naposledy provedl transakci ze svého účtu taktéž neví. Dříve měl účty rovněž u Komerční banky a ČSOB. K soudu dovezl obžalovaného z Xxx jeho kamarád [Osoba 6]. Silvestr trávil obžalovaný u Xxx a ve xxx. Zda má exekuce si nepamatuje, možná někomu nějakou částku dluží a někdo nějakou částku dluží jemu, o jaké osoby a částky se jedná si však nepamatuje. Je jednatelem společnosti [Společnost 8] s.r.o., která se zabývá nákupem a prodejem nemovitostí. Je rovněž jednatelem slovenské společnosti, jejíž název si přesně nepamatuje, ale souvisí se slovem „xxx“, tato společnost se měla zabývat nákupem a prodejem xxx. Tato společnost dle obžalovaného nevykonává činnost, za jednatelství v ní nedostává žádnou odměnu. Na Slovensku byl obžalovaný naposledy na podzim minulého roku. Proti obžalovanému dle jeho slov není vedeno žádné další trestní stíhání. K trestnímu stíhání týkajícímu se jízdy v protisměru na dálnici na dotaz soudu uvedl, že ještě nebyl činěn žádný úkon, nebylo mu zasláno usnesení o zahájení trestního stíhání, má pouze usnesení, které dostal v daný večer, kdy k incidentu došlo a nic dalšího k věci neví. O podezření z krádeže obžalovaný neví. V pracovní neschopnosti je od 7. 9. 2023, tedy ode dne, kdy byl napaden. K tomuto stavu obžalovaného je vypracován i znalecký posudek, jedná se o úraz xxx. Lékařskou činnost obžalovaný vykonával v letech 1986-1990 v oboru xxx. Obžalovaný dle svých slov není v dobré fyzické kondici, má problémy se xxx a má mít klidový režim. Čekají ho xxx a xxx. Obžalovaný uvedl, že je podnikatelem majícím živnostenské oprávnění, následně soudu sdělil, že minimálně v minulosti toto oprávnění měl. Ke skutečnosti, že žádné podnikatelské oprávnění vydané na jeho osobu nikdy neexistovalo se dále nijak nevyjádřil ani tuto skutečnost neosvětlil. Likvidaci společnosti [Společnost 8] s.r.o. neřeší a nemá o ní žádné informace, krom toho, že k této situaci došlo proto, že společnost nepodala včas daňové přiznání. K věci uvedl pouze to, že se

zněním obžaloby nesouhlasí, neboť se nezakládá na pravdě. Dále využil svého práva a ve věci nevypovídal.

5. Během hlavních líčení konaných dne 20. 1. 2025, 6. 3. 2025 a 7. 3. 2025 **obžalovaná [Obžalovaná 2]** (dále jen „obžalovaná“) ke své osobě uvedla, že nyní pracuje jako xxx a vydělá si zhruba 40 000 Kč měsíčně. Má závazky ve výši 600 000 Kč, kdy měsíční splátka činí 12 000 Kč. Žije ve společné domácnosti s partnerem a má tři děti. Nemovitost, ve které bydlí, je jejího bývalého manžela, platí zde nájemné. Jiný majetek nemá. Na obžalovanou nejsou vedeny exekuce a není proti ní v současné době vedeno žádné jiné trestní stíhání. K věci obžalovaná uvedla, že nesouhlasí se zněním obžaloby. Pan [Poškozený] byl do doby, než došlo k nevrácení půjčky, velice dobrým přítelem obžalovaného [Obžalovaný]. Do té doby se půjčky řádně vracely. K domluvám mezi těmito muži docházelo bez přítomnosti obžalované. Tito mezi sebou typicky domluvili úvěr a následně přišli za obžalovanou, kterou požádali o sepsání smlouvy o půjčce, obsah smluv s ní však nebyl nijak konzultován. [Poškozený] peníze půjčoval společnosti [Společnost 1]. Tyto smlouvy obžalovaná vždy podepsala, neboť věděla, že obžalovaný [Obžalovaný] nedisponuje osobním účtem a na vše používá účet společnosti [Společnost 1]. Vždy předpokládala, že bude půjčka splacena, nenapadlo jí, že by mohlo dojít k situaci, kdy peníze nebudou vráceny. Finanční prostředky byly vráceny buď hotově nebo převodem z účtu. O tom, co bude z peněz placeno, rozhodoval obžalovaný [Obžalovaný], nikoli ona. Má za to, že pan [Poškozený] znal majetkové poměry společnosti [Společnost 1], nikdy se nedožadoval zajištění svých pohledávek. Obžalovaný [Obžalovaný] peníze ze společnosti [Společnost 1] vyváděl. Učtováno to bylo tak, že on, jakožto osoba ovládající, dluží společnosti [Společnost 1]. Obžalovaný používal finanční prostředky na své soukromé potřeby, zejména na dovolené, kam jezdil mimo jiné s českými celebritami. Tyto dovolené obžalovaná nikdy neorganizovala ani se jich neúčastnila. Z účtu společnosti byly hrazeny též lekce tenisu syna obžalovaného, podnikání jeho ženy a podobně. K vrácení prostředků společnosti nikdy nedošlo. Pana [Poškozený] obžalovaná zná, ví o tom, že xxx. Pan [Poškozený] intenzivně jednal s obžalovanou a chtěl situaci vyřešit a získat své peníze zpátky, ta ho odkazovala na obžalovaného. Proč přestal obžalovaný [Obžalovaný] půjčky splácet obžalovaná neví. U vracení peněz obžalovaným [Obžalovaný] panu [Poškozený] nikdy nebyla. Pan [Poškozený] měl finanční prostředky zřejmě z pronájmu nemovitostí v Ostravě. Obžalovaný [Obžalovaný] opakovaně tvrdil, že chce odkupovat pohledávky. O tom, že by obžalovaný vykonával lékařskou činnost obžalovaná neví, jeho minulost nezná, naposledy ho viděla v roce 2021. Jiný, než pracovní vztah s obžalovaným nemá ani neměla. Pana [Osoba 2] nezná, pouze ví, že ho obžalovaný [Obžalovaný] podvedl, stejně totiž podvedl i ji. Na email chodily obžalované zprávy, ze kterých bylo zřejmé, že bude společnost [Společnost 1] odkupovat pohledávky společnosti [Společnost 4] s.r.o., kdy jí obžalovaným [Obžalovaný] bylo opakovaně tvrzeno, že k tomuto jednání skutečně dojde a obžalovaná tomuto tvrzení věřila. Obžalovaný tvrdil, že si k provedení této transakce musí půjčit finanční prostředky od svého přítele pana [Osoba 2]. Tvrdil též, že z půjčky od pana [Osoba 2] budou koupeny pohledávky a z jejich prodeje bude uhrazen dluh panu [Poškozený]. Při podpisu směnky bylo obžalované řečeno, že bude obžalovaný avalistou a společnost [Společnost 1] na celé situaci vydělá. Obžalovaná sice byla členkou představenstva, ale podpis činila s tím, že jí k tomuto jednání vybídl akcionář společnosti, obžalovaný [Obžalovaný]. Sama nikdy neiniciovala taková jednání a vždy pouze naslouchala pokynům obžalovaného. Ve vztahu k oněm 50 000 000 Kč obžalovaná smlouvy nepřipravovala. Smlouvu podepsala, ale následně ji již neviděla. Před podpisem této konkrétní smlouvy si ověřovala situaci u pana Rybáře. O tom že přišlo 50 000 000 Kč na účet pana Rybáře obžalovaná nevěděla, nevěděla ani kdy peníze odešly, pokyn k tomuto jednání nedávala. Poté co přišlo panu Rybářovi na účet 50 000 000 Kč, jí dal tento zpětně podepsat příkaz s instrukcemi, jak s penězi naložit. Z těchto peněz bylo 20 000 000 Kč posláno panu [Osoba 10] Jovi a další peníze byly zaslány společnosti [Společnost 1], která z těchto zaplatila některé své dluhy a některé tyto prostředky použil obžalovaný pro své osobní potřeby. K nákupu žádných pohledávek nedošlo. O tom, že by se nějaká část z oněch 50 000 000 Kč vracela, obžalovaná neví. Od pana [Osoba 2] přišel následně obžalované dopis, aby mu vrátila 50 000 000 Kč, na tento mu odpověděla, že ji pan

[Obžalovaný] také podvedl, neboť v té době už měla za to, že situace nebyla taková, jak ji obžalovaný [Obžalovaný] popsal. O zfalšovaných smlouvách obžalovaná nevěděla, o jejich existenci se dozvěděla až při výslechu. Obžalované bylo obžalovaným [Obžalovaný] sděleno, že budou potřeba další finanční prostředky na odkup pohledávek. Věřila tomu, že odkup proběhne, z nikoho nechtěla vylákat finanční prostředky. S obžalovaným [Obžalovaný] se seznámila ve svém zaměstnání, kde působila jako xxx a obžalovaný zde byl klientem, zhruba v roce 2008. Následně se jí obžalovaný ozval s nabídkou práce, kdy pro něho nejprve účtovala jako OSVČ a následně ji v roce 2015 nabídl post členky představenstva společnosti [Společnost 1]. Žádná smlouva podepsána nebyla, faktury proplácela společnost [Společnost 1]. Ze začátku obžalovaná pracovala z domu a poté co obžalovaný [Obžalovaný] koupil společnost [SPOLEČNOST 9], která vlastnila areál Xxx, se přesunula tam. Zde následně obžalovaná zajišťovala správu areálu. V kanceláři tam s ní zprvu pracovala účetní společnosti [SPOLEČNOST 9] a paní [Osoba 7]. Společnost [Společnost 1] měla v pronájmu areál Xxxs od společnosti [SPOLEČNOST 9]. Měsíční nájem od všech nájemců činil asi 250 000 Kč. Na budově byla fotovoltaika, která generovala příjem asi 1 000 000 Kč ročně. V představenstvu společnosti [Společnost 1] byla obžalovaná společně s paní [Osoba 8], která působila ve společnosti po celou dobu. Paní [Osoba 8] nic nepodepisovala a o ničem nevěděla. Představenstvo se nescházelo, vše si řídil obžalovaný [Obžalovaný] sám. Pokyny udával obžalovaný [Obžalovaný] z pozice jediného akcionáře. Obžalovaná má za to, že byl akcionářem po celou dobu působení společnosti, až do jejího převodu na pana [Osoba 9]. Společnost obžalovaný [Obžalovaný] nezakládal sám, od někoho ji koupil. Obžalovaný neměl svůj email, a vše řešil přes emailovou schránku obžalované. Žádné valné hromady se obžalovaná nikdy neúčastnila. Akcie společnosti obžalovaná viděla, byly na doručitele a bylo jich 10 kusů, kdy každá byla v hodnotě přes dva miliony korun. Společnost [Společnost 1] měla účet u Komerční banky. K tomuto měla dispoziční právo obžalovaná a obžalovaný [Obžalovaný] měl platební kartu vedenou na její jméno, karta na jeho jméno nebyla nikdy sjednána. Obžalovaný [Obžalovaný] neměl osobní účet z toho důvodu, že byly na jeho osobu vedeny exekuce. Spolupráci s obžalovaným ukončila v roce 2018, neboť zjistila, že je to podvodník. Po výslechu na policii konfrontovala obžalovaného [Obžalovaný], který jí sliboval, že dá vše do pořádku, nikdy tak ale neučinil. Poté se neustále snažil obžalovanou kontaktovat, kdy tato o jakoukoli komunikaci neměla zájem. Obžalované členství ve společnosti [Společnost 1] skončilo v roce 2018, členkou již být nechtěla. Za obžalovanou jezdili vymahači paní [Poškozená 2]. Psala tedy na rejstřík, aby byla vymazána, toto ale mohl provést pouze obžalovaný [Obžalovaný]. Proto známý obžalované sehnal svého známého, který společnost převzal, jednalo se o pana [Osoba 9]. Zda za převzetí společnosti pan [Osoba 9] dostal nějakou odměnu neví. Není s ním ve styku, pouze ví, že je nemocen. Obžalovaná pobírala mzdu za vedení účetnictví a správu areálu ve výši 25 000 Kč. Za svou funkci v představenstvu žádnou další odměnu neměla, daňová příznání tvořila společnosti [Společnost 1] obžalovaná. Obžalovaný přinesl razítko společnosti [SPOLEČNOST 5] a pověřil obžalovanou, aby nechala vyhotovit kopii takového razítka, což tato učinila. Razítko mu následně předala, sama ho nikdy nepoužila. Tento požadavek jí nepřipadal zvláštní, neboť často zařizovala různé úkoly pro něho i jeho známé. O závadnosti tohoto jednání se dozvěděla až při výslechu na policii. Pana [Osoba 5] obžalovaná osobně nezná, nejednala s ním. K platbě Betsport ve výši 1 512 658 Kč obžalovaná uvedla, že se jednalo o soubor vstupenek na tenisová utkání. Dvě vstupenky si nechal obžalovaný [Obžalovaný] a zbytek byl společností [Společnost 1] prodán. O platbě s názvem „vrácení půjčka [Osoba 21]“ ví obžalovaná jen to, že se zřejmě jednalo o situaci, kdy pan [Osoba 21] půjčil obžalovanému nějakou částku, která mu byla následně vrácena. Zda byla půjčka na společnost či přímo na osobu obžalovaného [Obžalovaný] obžalovaná neví. Pana [Osoba 10] obžalovaná zná, ví, že se jedná o právníka, se kterým obžalovaný spolupracoval. Až nedávno se dozvěděla že právě na jeho účet šlo 20 000 000 Kč, a to z toho důvodu, že si spolu s ním obžalovaný [Obžalovaný] půjčili tuto částku od právničky paní Žákové a ta se domáhala jejího vrácení. Proto potřebovali oněch 50 000 000 Kč, aby mohli půjčku splatit. Obžalovaný [Obžalovaný] tvrdil, že i pan [Osoba 10] bude skupovat pohledávky. Obžalovaný [Obžalovaný]

po celou dobu, co ho obžalovaná znala, vystupoval velice teatrálně, za všechny platil a prezentoval se tím, že na všechno má. [Společnost 10] byla společnost manželky obžalovaného, kdy tato nevydělávala a obžalovaný za ni platil nájemné. Zda měla společnost [Společnost 1] uzavřenou smlouvu s advokátem Rybářem obžalovaná neví. Obžalovaná s panem Rybářem občas řešila dokumenty, obžalovaný s ním řešil záležitosti společnosti i své osobní záležitosti. Zaplacení svých pohledávek se domáhali zejména pan [Osoba 2] a pan [Poškozený], o jiných věřitelích obžalovaná neví. Pana [Osoba 3] neznala, pana [Osoba 4] poznala v roce 2017, kdy koupil pohledávky společnosti [SPOLEČNOST 9], která byla v insolvenční. Obžalovaná spolupracovala s insolvenční správkyní. Společnost [Společnost 1] vypověděla úvěrovou smlouvu se společností [Společnost 7] a.s. Společnost [Společnost 7] s.r.o. následně chtěla po společnosti [Společnost 1] zaplatit 100 000 000 Kč, tyto však společnost [Společnost 1] nikdy nedostala. Společnost [SPOLEČNOST 11] project LTD obžalovaná nezná. O společnosti [Společnost 12] ví pouze to, že souvisela s postoupením pohledávek, není si však jistá, zda se jednalo o [Společnost 12] či [Společnost 13]. [Osoba 11] nezná. V době podpisu smlouvy s [Společnost 2] s.r.o. měla společnost [Společnost 1] závazek po splatnosti u pana [Poškozený]. Pan [Poškozený] pohledávku nevymáhal oficiálně, pouze telefonoval nebo osobně kontaktoval obžalované. Obžalovaná je současně jednatelkou společnosti [Společnost 14] s.r.o., kterou má se svým známým panem [Osoba 12], bývalým manželem paní [Osoba 8]. Společnost se zabývá dražbami automobilů.

6. Při hlavním líčení konaném dne 6. 3. 2025 obžalovaná vypověděla, že se z prostředků společnosti [Společnost 1] platila její debetní karta proto, že z této vybírala peníze a platila výdaje v areálu Xxx (např. elektřinu nebo mzdu vrátných), proto si na ni následně zasílala tyto vynaložené prostředky zpět. Svědkyně nemá za to, že by byla společností [Společnost 7] s.r.o. poskytnuta ani část z tvrzených 100 000 000 Kč společnosti [Společnost 1], půjčka byla obžalovanou vypovídána dopisem a emailem, k převodu peněz na účet [Společnost 1] vůbec nedošlo. Zda byla k této příležitosti podepsána smlouva svědkyně neví, ví pouze, že v této věci existovala směnka. Obžalovaná ví o tom, že se společnost [Společnost 7] s.r.o. přihlásila se svou pohledávkou do insolvenčního řízení společnosti [Společnost 1], tato informace ji překvapila a nechápe ji. Smlouvu o úvěru, která byla svědkyni předložena k nahlédnutí, si tato vybavuje, podpis na ní je zřejmě její. Obsah listiny si však nepamatuje a neví ani, kde a na jakém místě ji podepsala. Odstoupení od této smlouvy připravoval pro obžalovanou pan Rybář. Svědkyně věděla o tom, že měly být na financování dané pohledávky použity již prostředky ve výši 50 000 000 Kč, bylo jí ale řečeno, že je na odkup dané pohledávky potřeba více peněz, a tak jí potřeba další půjčky nepřekvapila. Svědkyně věděla, že původní půjčku 50 000 000 Kč požaduje její zapůjčitel vrátit, bylo jí však řečeno, že je potřeba půjčit více peněz a tím se všechny závazky a problémy vyřeší. Obžalovaná dále uvedla, že za ní jezdili dva muži, pan [Osoba 13] a druhý muž a vymáhali po ní zaplacení pohledávky pana [Poškozený], a to na základě plné moci. Čím byly půjčky zajištěné obžalovaná neví.
7. Dne 7. 3. 2025 obžalovaná doplnila, že smlouvu s panem [Osoba 5], respektive [Společnost 7] s.r.o., podepisovala. S panem [Osoba 4], [Osoba 2] ani [Osoba 5] obžalovaná nikdy osobně nemluvila. Od pana [Osoba 2] dostala výzvu k zaplacení, na kterou odpověděla. Obžalovaná platila sama náklady na chod areálu a následně si peníze za tyto výdaje zasílala zpět v situaci, kdy byly na účtu společnosti dostatečné finanční prostředky. Smlouvu s panem [Osoba 2] viděla obžalovaná jednou, a to při jejím podpisu, smlouvy s panem [Osoba 4] neviděla nikdy. Na co přesně byla brána půjčka 50 000 000 Kč obžalovaná neví. Email obžalované využíval obžalovaný, neboť neuměl pracovat s počítačem, ona mu listiny tiskla a předávala, svým obchodním partnerům tedy dával emailovou adresu obžalované. Do schránky jako takové přístup neměl. Obžalovaná na emaily někdy sama reagovala, kdy se představila jako obchodní asistentka obžalovaného. Na jednodušší emaily reagovala sama, ve složitějších otázkách jí obžalovaný znění emailů diktoval. Emaily ohledně postupu při odkupu pohledávek diktoval vždy obžalovaný. Svědkyně uvedla, že připravovala pouze smlouvy týkající se půjček od pana [Poškozený], a to tím způsobem, že jí jejich obsah obžalovaný

diktoval. O tom, že půjčka od pana [Osoba 5] půjde na úhradu kupní ceny za balík pohledávek věděla.

8. K výpovědi obžalované se obžalovaný [Obžalovaný] vyjádřil podle § 214 trestního řádu, přičemž uvedl, že celou situaci s touto probíral. Pan [Osoba 5] nabídl finanční prostředky na odkup balíku 20-25 pohledávek, které měly být v nominální hodnotě 586 000 000 Kč. Obžalovaný tento obchod domluvil s panem [Osoba 4]. Byly připraveny smlouvy, ale pan [Osoba 5] nakonec nedisponoval potřebnými finančními prostředky. Následně měl být balík pohledávek rozdělen a skupován postupně. Třetina měla jít na umoření dluhu panu [Osoba 2], část panu [Osoba 5] a část panu [Osoba 10]ovi. Byla tedy odsouhlasena smlouva na tři krát sto milionů korun, na které byly ověřeny podpisy. Panu [Osoba 5] následně obžalovaný předal směnku podepsanou obžalovanou, na které byl uveden jako aval. Následně byla smlouva vypovězena z důvodu neplnění závazků a obžalovaný pana [Osoba 5] opakovaně vyzýval k vrácení směnky. Obžalovaní od něho žádné finanční prostředky neobdrželi. Obžalovaný dále uvedl, že obžalovaná minimálně v případě stomilionové transakce věděla o tom, jaký bude postup a sama připravovala podklady pro celý obchod. Obžalovaná se v případě chybějících financí ve společnosti sama dotazovala, zda by obžalovaný nemohl zajistit půjčku od pana [Poškozený]. Obžalovaná naprosto běžně a pravidelně komunikovala o všech probíhajících záležitostech s doktorem Rybářem. Obžalovaná věděla o všem, co se dělo po podpisu, smlouvy s plným vědomím připravovala.
9. Svědek **[Osoba 3]** v průběhu hlavního líčení konaného dne 20. 1. 2025 uvedl, že jakožto advokát zpracovával smlouvu o zápůjčce pro společnost [Společnost 1] poté, co ho v roce 2017 oslovil jeho klient pan [Osoba 2]. Svědek si není jist, zda peníze půjčovala společnost [Společnost 15] nebo [Společnost 2], neboť pan [Osoba 2] má několik společností. Jednalo se o zápůjčku 50 000 000 Kč společnosti, kterou označil obžalovaný [Obžalovaný]. Smyslem půjčky bylo to, že obžalovaný [Obžalovaný] dostane 50 000 000 Kč a za tyto odkoupí pohledávky od společnosti [Společnost 4] a.s., konkrétně pohledávku za společností [Společnost 3]. Na těchto měl vydělat a následně vrátit peníze i s určitým ziskem panu [Osoba 2]. Byla tedy uzavřena smlouva o zápůjčce a smlouva o advokátní úschově, kdy přes účet svědka, jakožto advokáta, byly odeslány peníze advokátovi obžalovaného MUDr. [Obžalovaný], panu Rybářovi. Prostředky byly na úschovním účtu a k jejich převodu došlo až po předložení smlouvy o postoupení pohledávky za společností [Společnost 3], tedy podle sjednaných podmínek. Smlouva o úschově nebyla opatřena ověřenými podpisy. Zhruba po dvou měsících volala svědkovi asistentka pana [Osoba 2] paní [Osoba 14] s dotazem, zda přišly zpět peníze od obžalovaného MUDr. [Obžalovaný], na to svědek odpověděl, že ne. Obžalovaný [Obžalovaný] z dané zápůjčky do dnešního dne vrátil pouze 3 000 000 Kč. Proběhly desítky jednání svědka a jeho klienta pana [Osoba 2] s obžalovaným, neměly však žádný výsledek. Svědek se snažil zjistit, proč ke splácení nedochází a začal se zajímat o společnost [Společnost 4] a.s., kdy se dozvěděl, že je nakontaktována na pana [Osoba 4]. S tímto si svědek sjednal schůzku a ptal se ho na pohledávku za společností [Společnost 3] ve výši 180 000 000 Kč, která měla být údajně odkoupena společností [Společnost 1] prostřednictvím společnosti [SPOLEČNOST 5]. Bylo mu sděleno, že tuto pohledávku společnost [Společnost 4] a.s. nikdy neprodávala ani to neměla v úmyslu a po předložení dokumentů bylo svědkovi sděleno, že se jedná o zjevné padělky a že takovou smlouvu pan [Osoba 4] nikdy nepodepsal. Pan [Osoba 4] s obžalovaným [Obžalovaný] skutečně jednal, avšak k podpisu této smlouvy z jeho strany nedošlo a jeho podpis byl zfalšován. O vlastnictví pohledávky společností [Společnost 4] a.s. svědek ani jeho klient nepochybovali. Prvotním věřitelem pohledávky bylo [Společnost 6], následně tuto pohledávku koupila společnost [Společnost 16] a poté společnost [Společnost 4] a.s. Pan [Osoba 4] se k situaci s falšovanou smlouvou vyjádřil tak, že má v plánu na základě jednání obžalovaného podat trestní oznámení na NCOZ v Brně. Svědek následně celou situaci přetlumočil svému klientovi panu [Osoba 2] a na tomto základě i ten podal trestní oznámení, které bylo připojeno ke stejné spisové značce u NCOZ v Brně. Z právního hlediska nebyla mezi obžalovaným [Obžalovaný] a společností [Společnost 1] žádná vazba. Obžalovaný ale tvrdil, že se jedná o jeho společnost, společnost ovládala obžalovaná

[Obžalovaná 2], která je účetní a že je společnost pod jeho vlivem. Pan [Osoba 2] již s obžalovaným [Obžalovaný] v minulosti jednal, a i v onom případě obžalovaný [Obžalovaný] při jednání používal společnosti, ve kterých nijak nefiguroval. Pan [Osoba 2] si byl vědom toho, že obžalovaný [Obžalovaný] ve společnosti [Společnost 1] formálně nefiguruje, měl k dispozici výpis z obchodního rejstříku. S paní [Obžalovaná 2], která byla jednatelkou společnosti, nijak nejednali, na všech smlouvách však musel být její podpis, ten zajišťoval obžalovaný [Obžalovaný]. Žádosti o vrácení peněz byly adresovány jak společnosti [Společnost 1], tak doktoru Rybářovi, obžalované [Obžalovaná 2] jako fyzické osobě tak i obžalovanému [Obžalovaný]. Obžalovaná [Obžalovaná 2] se k tomuto vyjádřila pouze tak, že se jí celá věc netýká a že se jedná pouze o osobní záležitost obžalovaného [Obžalovaný]. O obžalované [Obžalovaná 2] obžalovaný [Obžalovaný] mluvil jako o své sekretářce či účetní a zároveň jako o xxx pacientce, které velmi pomohl a která je mu hluboce zavázána. Smlouvu týkající se odkupu pohledávky za společností [Společnost 3] zajišťoval obžalovaný [Obžalovaný]. Finanční prostředky byly na úschovném účtu a k jejich převodu mohlo dojít až po předložení smlouvy o postoupení pohledávky za společností [Společnost 3]. Obžalovaný [Obžalovaný] přitom dodal smlouvu o postoupení pohledávky společností [Společnost 4] a.s. společnosti [SPOLEČNOST 5] a rovněž smlouvu o postoupení dané pohledávky společností [SPOLEČNOST 5] společnosti [Společnost 1]. Svědek má za to, že byly naplněny podmínky pro převod finančních prostředků z úschovy. Mezi panem [Osoba 2] a obžalovaným [Obžalovaný] do této doby panoval přátelský vztah. O tom, že by zde bylo riziko podvodu, pan [Osoba 2] nevěděl. V době uzavření smlouvy o zápůjčce nevěděl ani o tom, že je pohledávka za společností [SPOLEČNOST 9] blokována z důvodu probíhajícího trestního řízení. Jak probíhala jednání mezi obžalovaným [Obžalovaný] a panem [Osoba 4] svědek nevěděl, o tom, že probíhala, se dozvěděl až později. Obžalovaný [Obžalovaný] jim pouze poskytl návrh smlouvy se seznamem pohledávek, které jsou k prodeji. Byla zde uvedena společnost [Společnost 3], pan [Osoba 15], pan [Osoba 10] a další. Jednalo se o originály bez ověřených podpisů. Obžalovaný [Obžalovaný] byl ochoten jednat, opakovaně tvrdil, že je vše v pořádku a že celou situaci vyřeší. Následně sdělil panu [Osoba 2], že si je vědom toho že celou situaci pokazil a že ho nechťel okrást ani podvést. Na co jiného obžalovaný peníze potřeboval jim nikdy nevysvětlil. Obžalovaný ustavičně lhal, a proto byla jednání přerušena. Až následně se svědek dozvěděl, že obžalovaný [Obžalovaný] potřeboval dané finance k uhrazení svých starších závazků. Obžalovaný [Obžalovaný] podepsal převzetí dluhu poté, co vstoupila společnost [Společnost 1] do insolvence. [Obžalovaný] byl i ručitelem za směnku, která se podepisovala současně se smlouvou o zápůjčce. K vymáhání na osobě obžalovaného [Obžalovaný] nedošlo proto, že pan [Osoba 2] zjistil, že je tento nemajetný a celý proces by pro něho byl tedy spíše prodělečný. Vymáhání neprobíhá ani ve vztahu ke společnosti [Společnost 1], a to z obdobných důvodů. Obžalovaný sice tvrdil, že se podílí na různých projektech, ale na smlouvách nikdy sám nefiguroval. Obžalovaný splatil ze svého dluhu tři miliony korun, a to ve třech splátkách z účtu společnosti [Společnost 1], dále neuhradil ničeho. O špatných finančních poměrech a závazcích obžalovaného pan [Osoba 2] před uzavřením smlouvy o zápůjčce nevěděl, obžalovaný [Obžalovaný] chodil dobře oblekaný, jezdil v drahých autech a poškozený [Osoba 2] jej považoval za významného podnikatele na severní Moravě a měl za to, že je společnost [Společnost 1] skutečně ovládána obžalovaným [Obžalovaný], kdyby věděl o závazcích obžalovaného [Obžalovaný], tak by s ním poškozený do takového obchodu nikdy nešel. Pana [Osoba 10] a svědek zná, zastupoval ho v jiné trestní věci a ví že se jedná o bývalého advokáta, který je jednatelem dvou společností, kdy jednou z nich je společnost [Společnost 17] s.r.o. S panem Rybářem svědek jednal v předmětné věci, šlo o právního zástupce obžalovaného. Svědek se osobně angažoval v obchodním jednání, které probíhalo mezi obžalovaným [Obžalovaný] a panem [Osoba 2] v roce 2008, kdy tento obchod dopadl pro pana [Osoba 2] výdělečně. K pohledávce za společností [Společnost 3] obžalovaný [Obžalovaný] tvrdil, že se jedná o velmi vysokou částku, která bez problémů pokryje jak nákup pohledávky, tak provizi pana [Osoba 2]. Zda o tomto existoval nějaký dokument svědek neví. Předmětem obchodu mezi panem [Osoba 2] a obžalovaným [Obžalovaný] byla pouze pohledávka za společností [Společnost 3]. Společnosti

[Společnost 13] ani [Společnost 12], SZPRM Project LTD svědek nezná. Pana [Osoba 5] zná. Jedná se o člověka, který měl obžalovanému [Obžalovaný] zapůjčit peníze ke splacení pohledávky pana [Osoba 2]. K seznámení svědka s panem [Osoba 5] došlo však až poté, co byla známá skutečná situace okolo pohledávky za společností [Společnost 3], tedy zhruba v roce 2018. Zda společnost [Společnost 4] a.s. a.s. realizovala prodej jiných pohledávek svědek neví.

10. Během hlavního líčení konaného dne 6. 3. 2025 byl vyslechnut svědek **[Osoba 16]**, který uvedl, že v letošním roce několikrát vezl obžalovaného autem. Když ho vezl k soudnímu jednání, nevěděl o probíhající řízení, obžalovaný mu řekl, že cíl jeho cesty je důležitá schůzka v blízkosti Karlova náměstí. K soudu svědek vezl obžalovaného ze Špindlerova Mlýna, kde byl obžalovaný tou dobou asi měsíc ubytován. Obžalovaný dle svědka bydlí xxx, ale má byt v xxx. Poslední měsíce pobýval v hotelu ve xxx, v Praze v hotelu xxx a xxx. Obžalovaného svědek zná 20 let, ale posledních 10 let s ním byl v kontaktu pouze sporadicky. Obžalovaný dluží svědkovi peníze, řádově se jedná o nižší stovky tisíc. Před rokem se kontakt zintenzivnil z důvodu komunikace ohledně lístků na hokejové mistrovství. Svědek doufal, že mu bude dluh splacen. Začátkem letošního roku ho obžalovaný pozval do xxx a svědek působil za úplatu jako jeho osobní řidič, kdy byl hnán vidinou splacení dluhu, chtěl být obžalovanému blízko, aby na něho se splacením dluhu myslel prioritně. O jiných dlužích obžalovaného svědek neví. Svědek nedisponuje žádným majetkem, kaucí by nemohl hradit ze svých financí. Svědek byl v minulosti obchodním partnerem obžalovaného, v době před dvaceti lety, nyní nikoli. Dříve byl obžalovaný dle svědka poměrně velkým hráčem na trhu s pohledávkami, nyní však není jeho finanční situace přívětivá. Svědek uvedl, že má obžalovaný potíže se xxx. Jaký je zdroj příjmů obžalovaného svědek neví. Obžalovaného nikdy neviděl používat platební kartu a nevzpomíná si, že by někdy potřeboval vybrat peníze z bankomatu. Obžalovaný využívá spíše hotovostní platební styk a svědek popírá, že by mu kdy zprostředkoval jakoukoli platební kartu. Svědek obžalovanému půjčoval peníze v posledních dvou měsících. Obžalovaný je jednatelem ve společnosti své dcery a nevlastního syna [Společnost 18] s.r.o.. Svědek obžalovaného vozí automobilem Porsche Cayenne., kdy toto je psáno na společnost [Společnost 18] s.r.o. Tato společnost se věnuje taxislužbám a v minulosti se zabývala koupí a následným prodejem luxusních nedostupných vozů. Poslední fakturu za pobyt obžalovaného v hotelu Xxx platil svědek. Obžalovaný tvrdí, že do hotelu Xxx jezdí již 40 let, v hotelu tento rok strávil celý únor. Jedna noc v tomto hotelu stojí zhruba 80 EUR, tedy za měsíc únor je to zhruba 2 400 EUR, tedy asi 60 000 Kč, plus konzumace jídla a pití. Tento účet platil svědek.
11. K výpovědi svědka [Osoba 16] se vyjádřil podle § 214 trestního řádu obžalovaný, který uvedl, že tomuto žádné finanční prostředky nedluží. Peníze předal panu [Osoba 17] a za to, že se k panu [Osoba 16] nedostaly nemůže. S panem [Osoba 16] měli v plánu spolupracovat v oblasti energetických auditů na domy, již měli předjednané zaměstnance i kanceláře. Dne 5. 1. 2025 svědek obžalovaného skutečně vezl na jednání, kdy mu tento o účelu cesty předem nesdělil.
12. Svědkyně **[Poškozená 2]** v průběhu hlavního líčení konaného dne 6. 3. 2025 uvedla, že je vdovou po zesnulém panu [Poškozený], po jehož smrti na ni přešla pohledávka ze společností [Společnost 1], respektive za obžalovaným. Oba obžalované svědkyně zná, ví, že s nimi manžel jednal. Pan [Poškozený] půjčil obžalovanému celkem asi 8 milionů korun, kdy se jednalo o půjčky z 6 nebo 7 smluv z roku 2017. Manžel svědkyně obžalovanému půjčoval peníze již před tím, ale to mu byly peníze, i když s prodlevou, vráceny. Manžel svědkyně požadoval vrácení finančních prostředků, kdy na začátku roku 2018 zintenzivnil tuto svoji snahu. O vrácení jednal i s obžalovanou. Obžalovaný peníze stále nevracel, ani po opakovaných schůzkách a urgencích. Na jaře začala nervozita manžela svědkyně stoupat a v červnu již byl velmi vystresovaný a začal se stahovat do sebe. Neřešil nic jiného a nemluvil o ničem jiném než o tomto problému. Situace vyústila v nutnost hospitalizace manžela svědkyně do xxx, a to v červenci roku 2018. Dne 3. 9. 2018 našla svědkyně manžela mrtvého v bytě. Svědkyně viděla smlouvy o půjčce. Všechny peníze z půjček šly vždy obžalovanému, byť na smlouvě o půjčce byla v hlavičce společnost [Společnost 1]. Půjčky probíhaly převodem z účtu, jedna půjčka proběhla v hotovosti. Odkud se znal obžalovaný

s manželem tato neví. V jednom roce bylo manželovi svědkyně vráceno 2 000 000 Kč, ale ten je vybral a zase předal obžalovanému. Svědkyně ví, že pan Rybář byl právníkem obžalovaného, s jejím manželem několikrát jednal. Svědkyně u civilního soudu uplatnila dvě rukou psané výpůjčky z roku 2018, jednalo se o nižší částky, konkrétně 300 000 Kč a 100 000 Kč, k uplatnění vyšších částek neměla dostupné finanční prostředky. Toto civilní řízení dopadlo dohodou, kdy byla smluvna vypořádací částka 250 000 Kč. Tato platba svědkyni skutečně přišla na účet, ovšem nikoli od obžalovaného, ale od pana [Osoba 18]. V řízení bylo tvrzeno, že měl manžel svědkyně obdržet luxusní hodinky, ty však svědkyně nikdy neviděla a nebyly předmětem dědického řízení. S obžalovaným komunikoval manžel svědkyně telefonicky, osobně i přes aplikaci Whatsapp. V létě roku 2018 volal manželovi svědkyně obžalovaný s tím, že potřebuje půjčit peníze, do zástavy nabízel obrazy. Zesnulý manžel svědkyně se zabýval pronájmem nemovitostí, zejména komerčních budov. V roce 2018 se pak kvůli xxx odstěhoval z rodinného domu do jejich bytu, stále spolu ale fungovali jako rodina, trávili spolu mnoho času a svěřovali se se svými problémy. O tom, že by její manžel obchodoval s pohledávkami svědkyně neví. Svědkyně ví o tom, že obžalovanému půjčil peníze i pan [Osoba 2], a to ve výši 50 000 000 Kč. Manžel svědkyně trávil občas s obžalovaným i volný čas, jednou spolu byli na dovolené a v roce 2017 spolu strávili Silvestr, manžel se obžalovaným stýkal zejména proto, aby se snažil získat zpět své peníze. Obžalovaný se prezentoval velmi neohroženě a sebevědomě. V roce 2017, 2018 již manžel svědkyně věděl, že obžalovaný dluží více lidem a že má problémy se splácením svých dluhů. Svědkyně jednala o postoupení pohledávky třetí straně, nikdy neměla v plánu užití žádného fyzického násilí ani o něm nejednala. Manžel svědkyně se neustále domáhal vrácení svých peněz na obžalovaném, ten ho často odkazoval i na obžalovanou, aby situaci řešil s ní, což se i dělo. Manžel svědkyně se obžalovaného bál. Půjčky byly původně i na jiné společnosti než na [Společnost 1], a to na společnosti [Společnost 19] a [SPOLEČNOST 9]. Půjčky byly vždy podloženy smlouvami. [Společnost 6] nebylo dle svědkyně nájemcem v prostorách pronajímaných jejím manželem. Obžalované manžel svědkyně dle jejího názoru peníze nedával, vždy jen obžalovanému, ale s obžalovanou podepisoval dokumenty. U půjček 300 a 100 tisíc korun svědkyně byla, čekala v autě, když si šel její manžel vyzvednout peníze, které následně předal obžalovanému. Svědkyně podepsala generální plnou moc k vymáhání pohledávek [Osoba 13] a [Osoba 19]. Jaké kroky tito ve věci podnikali svědkyně neví, peníze se vymoci nepodařilo. Svědkyně uvedla že k žádnému napadení dcery a manželky obžalovaného nedošlo a o slovní rozepři její dcery s dcerou obžalovaného nic neví, s obžalovaným stran těchto věcí netelefonovala. Popřela, že by její manžel bral drogy. Svědkyně neví nic o zástavě akcií společnosti [Společnost 1].

13. K výpovědi svědkyně [Poškozená 2] se vyjádřil obžalovaný, který uvedl, že pana [Poškozený] znal od roku 2002, obchodovali spolu s pohledávkami. K půjčkám na společnosti [Společnost 1] uvedl, že byly dva miliony vráceny, dlužil mu tedy celkem 5,5 milionu korun. Pohledávka pana [Poškozený] byla zajištěna akciemi společnosti [Společnost 1]. Zálohu na vůz značky Porsche za pana [Poškozený] zaplatila společnost [Společnost 1]. Obžalovaný uvedl, že pan [Poškozený] a následně i paní [Poškozená 2] a jimi pověření lidé vydírali obžalovanou, jeho i jeho rodinu. Obžalovaný uvedl, že mu pan [Poškozený] řekl, že nechce být se svou rodinou a manželkou a že ji nenávidí. Pan [Poškozený] byl blízkým přítelem obžalovaného.
14. Svědek **[Osoba 4]** v průběhu hlavního líčení konaného dne 6. 3. 2025 uvedl, že zná oba obžalované, a to z obchodního jednání týkajícího se vymáhání pohledávek společností [Společnost 4] a.s., potkal se s nimi v souvislosti s vymáháním pohledávky za společností [SPOLEČNOST 9] v roce 2017, obžalovaná tam byla buď členkou dozorčí rady nebo vedla účetnictví. S obžalovaným svědek seznámil zřejmě pan [Osoba 20]. Zástupcem společnosti byl pan [Osoba 12], s tím také probíhala jednání. Tato pohledávka ovšem neskončila dobře, společnost musela vstoupit do insolvence a následně na ni byl prohlášen konkurz. Svědek byl a je statutárním zástupcem společnosti [Společnost 4] a.s. Svědek řešil i postoupení souboru pohledávek společnosti [SPOLEČNOST 12], která měla zájem o nákup pohledávek od společnosti [Společnost 4] a.s.

Prostředníkem při tomto jednání byl obžalovaný. Jednání probíhala v kanceláři společnosti [Společnost 4] a.s. a v kancelářích společnosti [SPOLEČNOST 12] v Praze. V jednáních trvajících několik měsíců se dostali pouze k návrhu smlouvy o postoupení pohledávek, kdy se jednalo i o ceně dané části portfolia. V případě podepsání smlouvy měla být částka uložena do advokátní úschovy. Za společnost [SPOLEČNOST 12] vystupoval jako zprostředkovatel obžalovaný. Pohledávky byly původně odkoupeny po úpadku [SPOLEČNOST 6] společností [Společnost 16], která následně prodala část portfolia společnosti [Společnost 4] a.s. společnosti specializující se na vymáhání a obchod s pohledávkami. Celý kmen pohledávek byl v době prodeje ohodnocen na 12 miliard korun. Jedna z pohledávek byla velmi atypická svým způsobem zajištění, a to pohledávka za společností [Společnost 3], kdy u této bylo zajištěno 180 milionů korun na účtu. Osud této pohledávky je do dnešního dne nejistý. K jejímu převodu nakonec došlo až v roce 2024. Zda měl obžalovaný mít z převodu pohledávek nějaký zisk svědek neví, nikdy to nebylo explicitně řečeno. Rozhovory s obžalovaným vedl svědek i poté, co ztroskotalo jednání se společností [SPOLEČNOST 12]. Zda se jednalo o pohledávku za společností [Společnost 3] neví. Při jednání s obžalovaným se svědek nikdy nedostal do situace, kdy by již mělo proběhnout jakékoli finanční plnění. Pana [Osoba 5], společnost [Společnost 7] s.r.o. ani společnost [Společnost 1] svědek nezná. Společnost [SPOLEČNOST 5] svědek rovněž nezná a nezná ani pana [Poškozený]. V letech 2017-2018 docházelo k ověřování, zda došlo k postoupení pohledávky za společností [Společnost 3]. Svědek zná pana [Osoba 3], tento si u něho ověřoval, zda došlo k postoupení výše uvedené pohledávky. Svědkovi byl předložen dokument s jeho podpisem, který měl svědčit o převodu dané pohledávky, kdy se jednalo o smlouvu s domnělým podpisem svědka. Ten však takovou smlouvu nikdy nepodepsal a podpis na ní vyhotoven ani neodpovídal jeho podpisovému vzoru. Tuto skutečnost sdělil policejnímu orgánu. S obžalovanou řešil svědek pouze otázky týkající se účetní agendy a společnosti [SPOLEČNOST 9]. Svědek nikdy nepodepisoval oznámení o postoupení pohledávek, které by zasílal společnosti [Společnost 3]. Svědek byl na jednání xxx, kde se nacházela nemovitost, která byla zástavou za závazek z titulu úvěru společnosti [SPOLEČNOST 9], vedl tam jednání s paní [Osoba 8] a s obžalovanou. Pana [Osoba 15] svědek zná, nemá ale pocit, že by figuroval ve společnosti [SPOLEČNOST 12]. Kdo vystupoval za společnost [SPOLEČNOST 12] si svědek nepamatuje. Že by za společnost [Společnost 4] a. s. v dané věci jednal někdo jiný, než svědek, není možné. Svědek nemá za to, že by kdy jednal nebo telefonicky hovořil a panem [Osoba 5], jeho telefonní číslo nemá uložené a nevybavuje si ho. Svědek se jednou nebo dvakrát setkal s panem Rybářem, setkání se týkalo pohledávek za společnostmi [SPOLEČNOST 9] a [Společnost 17]. Pokud společnost [Společnost 4] a.s. podepisuje obdobné smlouvy o postoupení pohledávek, podpisy na nich bývají ověřeny.

15. Obžalovaný se k výpovědi svědka [Osoba 4] vyjádřil, a to tak, že uvedl následující. Pohledávky za společnostmi [SPOLEČNOST 9], [Společnost 17] a Textet měly být prodány za 302 nebo 303 milionů korun. Nominální hodnota pohledávek byla 581 milionů korun, v tomto balíčku měla být následně zahrnuta i specifická pohledávka za společností [Společnost 3]. Obžalovaný znovu uvedl, že se věnoval problematice postupování pohledávek. Společnost [SPOLEČNOST 12] přivedl za svědkem obžalovaný. Obžalovaný má za to, že pan [Osoba 5] nikdy se svědkem osobně nejednal, komunikace proběhla pouze prostřednictvím pana [Osoba 3]. Dále svědek znovu popsal, jak probíhala jednání, kdy existovala snaha o odkup pohledávek, ale vážla možnost poskytnutí dostatečného finančního krytí. Se svědkem obžalovaný jednal od roku 2016 až do roku 2020. Obžalovaný uvedl, že padělání smlouvy neměl vůbec zapotřebí.
16. Svědek **[Osoba 2]** v průběhu hlavního líčení konaného dne 6. 3. 2025 uvedl, že společnost [Společnost 15] jakožto kolektivní investiční fond nemohla sama poskytnout půjčku, a proto byla částka 50 000 000 Kč převedena na společnost [Společnost 2] s.r.o. Za tuto pohledávku společnosti [Společnost 15] ručil svědek. Následně byla uzavřena smlouva o zápůjčce, která byla zajištěna prohlášením a směnkou obžalovaného. Obžalovaného zná 17-18 let, dlouho se s ním však nevidal. V souvislosti s probíranou věcí svědka obžalovaný začal intenzivněji kontaktovat. Začal mu

vysvětlovat, že chce koupit pohledávku od společnosti [Společnost 4] a.s. a bude k tomu potřebovat kapitál. Svědek mu přislíbil financování, pokud bude vše probíhat, jak má. Koupě pohledávky ani nejde nijak prověřit. Svědek obžalovaného s vědomím toho, že splatnost je v létě, upozornil na to, že v září musí zaplatit zálohu na jím dlouho plánovaný projekt. Peníze půjčil společnosti [Společnost 1], fakticky ale obžalovanému. Obžalovanou svědek osobně nezná, obžalovaný mu o ní říkal, že pro něho pracuje. Pokud však komunikoval s obžalovaným po emailu, jednalo se o email se jménem xxx nebo xxx. Tento email dal svědkovi obžalovaný jako kontaktní email na jeho osobu. Smlouvu o půjčení peněz podepisoval svědek a za druhou stranu obžalovaná, má za to, že byla jednatelkou. U svědkova podpisu byl přítomen advokát [Osoba 3], k němuž do úschovy zaslal svědek finanční prostředky. Peníze měly směřovat na nákup pohledávky, která měla být kryta majetkem a mít vysokou přidanou hodnotu. Přesnou výši dané pohledávky svědek nezná. Obžalovaný měl dle svědka velmi okázalý a drahý životní styl. O žádném společníkovi nebo o jakékoli osobě, která by se měla na nákupu podílet obžalovaný nikdy nehovořil. Půjčovaná částka měla pokrýt celý nákup dané pohledávky. Byla mezi nimi uzavřena smlouva o zápůjčce a zjištěna byla ručitelským prohlášením a směnkou obžalovaného, protože se vydával za velmi majetného člověka, ač následně svědek zjistil, že je nemajetný. Pana [Poškozený] svědek nezná. Z úschovy měly být peníze uvolněny po předložení originálu smlouvy o postoupení pohledávky. [Osoba 3] postupoval dle smlouvy o úschově a nenapadlo by ho, že to bude smyšleno. Zápůjčená částka měla být splatná do několika měsíců, jen koupě, prodej se ziskem s podílem pro zápůjčitele minimálně 10 000 000 Kč. Když obžalovaný peníze nevracel v dohodnuté době, začal se vymlouvat nejdříve na technické problémy, poté úhradu odkládal výmluvami, poté nezvedal telefony, a pak [Osoba 3] zjistil, že podpis za společnost [Společnost 4] a.s. je falešný. Když s tím konfrontovali obžalovaného, tak ten tvrdil, že pohledávky od společnosti [Společnost 4] a.s. skutečně koupil, ale nechtěl, aby zavolali panu [Osoba 4]. Ze zápůjčené částky vrátil obžalovaný asi 3 miliony korun. Kvůli tomu, že svědek ručil za půjčku musel prodat jeden ze svých domů, aby mohl peníze splatit, dokonce si musel zapůjčit finanční prostředky na zaplacení školného svého syna za studium v Americe. Obžalovaný se situaci nesnažil nijak napravit. Svědek se cítí být obžalovaným ošklivě podveden. Svědek neměl jak ověřit, zda proběhl převod pohledávky od společnosti [Společnost 4] a.s. K vyjádření obžalovaného svědek uvedl tolik, že s ním skutečně ještě asi dva měsíce jednal pan [Osoba 3], ale následně řekl, že jednání není možné.

17. K výpovědi svědka [Osoba 2] se vyjádřil obžalovaný. Uvedl, že jednání probíhala déle, než tvrdí svědek. Sám obžalovaný přišel za právním zástupcem doktorem [Osoba 3] dva dny před splatností směnky a řekl mu, že dluh jde za ním, a ne za společností [Společnost 1] a podepsal mu ručitelské prohlášení.
18. Svědkyně **[Osoba 7]** v průběhu hlavního líčení konaného dne 6. 3. 2025 uvedla, že oba obžalované zná, a to z doby, kdy působila jako xxx u pana [Osoba 21] ve společnosti Xxx Invest a.s., obžalovaní spravovali nemovitost, ve které pracovala. Zná i společnosti [Společnost 1] a [SPOLEČNOST 9], které rovněž figurovaly v daném areálu, kde měly umístěnou kancelář. Ona i obžalovaná měly samostatné kanceláře, které na sebe ovšem navazovaly dveřmi. Kancelář zde měl i obžalovaný. Obžalovaný byl dle svědkyně vedoucím a obžalovaná jeho účetní pro společnost [Společnost 1] a [SPOLEČNOST 9]. Obžalovaný vystupoval velmi autoritativně. Na pana [Poškozený] si svědkyně přesně nepamatuje, neví, zda s ním obžalovaní jednali. O obžalovaném svědkyně v poslední době slyšela pouze to, že dluží hodně lidem peníze.
19. Svědek **JUDr. Vít Rybář** v průběhu hlavního líčení konaného dne 7. 3. 2025 uvedl, že ve věci odmítá vypovídat, neboť by porušil povinnost mlčenlivosti. Jeho klientem byla společnost [Společnost 1] a obžalovaný. Svědek uvedl, že nepostačuje zproštění mlčenlivosti společností [Společnost 1], muselo by dojít ke zproštění obžalovaným, neboť by mu některé informace mohly způsobit újmu. Obžalovaný byl dotázán, zda chce svědka zprostit mlčenlivosti, tuto možnost odmítl.

20. Během hlavního líčení konaného dne 20. 1. 2025 byl čten znalecký posudek vypracovaný **Ing. em Kothánkem, Ph.D. – znalecky posudek kybernetika výpočetní technika** (svazek č. 2, č. 1. 468–486). Jednalo se o vytěžení mobilního telefonu, který za svého života užíval pan [Poškozený]. Zajištěno bylo velké množství datových souborů. Ze znaleckého posudku vyplývá, že [Poškozený] pořídil 8 zvukových nahrávek, kterými chtěl zadokumentovat stav svých pohledávek vůči společnosti [Společnost 1], fakticky vůči obžalovanému. Na nahrávkách pan [Poškozený] hovoří s obžalovanou. Této sdělil že před týdnem půjčil obžalovanému 300 000 Kč v hotovosti, kdy na toto obžalovaná reaguje tak, že o charakteru jednání věděla. Pan [Poškozený] vysvětluje obžalované, že mu obžalovaný opakovaně slibuje, že mu peníze vrátí. Obžalovaná uvedla, že na účtu společnosti [Společnost 1] je od pana [Poškozený] 5,5 milionu korun. Obžalovaná uznává, že přeposílala finanční obnosy panu [Poškozený], není si jista jejich výši. Obžalovaná panu [Poškozený] vysvětlila, že sám obžalovaný nemůže figurovat v žádné společnosti, že tam musí být buď ona nebo pan [Osoba 12]. Uvedla, že ona i pan [Osoba 12] jsou loutkami obžalovaného. Dále sdělila, že obžalovaný dluží velké množství peněz a obecně rozebírala jejich situaci, panu [Poškozený] poradila, aby vyvíjel tlak na obžalovaného. Uvedla rovněž, že půjčku ve výši 50 000 000 Kč má obžalovaný od pana [Osoba 2], na co nebo proč však nemůže uvést, neboť věc nešla přes ní. Obžalovaná následně zmínila i skutečnost, že obžalovaný používá příjmy společnosti [Společnost 1] k soukromým účelům. Z další nahrávky je zřejmé, že se pan [Poškozený] domáhal vrácení peněz přímo na obžalovaném, který ho měl opakovaně ujist'ovat, že mu budou peníze vráceny. Obžalovaný měl dlužit panu [Poškozený] 8 230 000 Kč, které se mu tento zavázal vrátit.
21. Svědek **[Osoba 20]** u hlavního líčení konaného dne 17. 6. 2025 uvedl, že zná obžalovaného od roku 1991, kdy se seznámili ve skladu hmotných rezerv. Od té doby spolupracovali na různých obchodních aktivitách, zejména v oblasti pohledávek. V roce 2017 se na něj obžalovaný obrátil s žádostí o zprostředkování kontaktu s [Osoba 22] ohledně odkupu pohledávek ze zkrachovalé kampeličky. Svědek kontaktoval pana [Osoba 22], který jej odkázal na svého právníka [Osoba 4]. Následně se uskutečnila řada schůzek, kterých se účastnily i další osoby jako [Osoba 23], pan [Osoba 5] a zástupci společností [SPOLEČNOST 12] a [Společnost 7]. Obžalovaný vystupoval jako zprostředkovatel, který zastupoval skupinu zájemců o pohledávky. Svědek uvedl, že všechny obchody probíhaly na podání ruky, bez formálních smluv. První vlna pohledávek měla být prodána za 150 milionů Kč, přičemž jejich hodnota byla odhadována na 300–350 milionů Kč. Obchod však nebyl realizován, protože se nepodařilo složit potřebné finanční prostředky. Svědek se v té době potýkal se zdravotními problémy a přestal vykonávat činnost insolvenčního správce. Po neúspěchu obchodu svědek nabídl obžalovanému jiné podnikatelské příležitosti, včetně developerských projektů v xxx, na xxx a v xxx. Projekt v xxx – xxx – byl připravován více než dva roky. Smlouvy byly připraveny, ale kvůli vazbě obžalovaného k podpisu nedošlo. Jednatelem společnosti, která měla pozemky odkoupit, měl být jeho syn. Peníze měly být složeny do notářské úschovy. Svědek uvedl, že společnosti [SPOLEČNOST 12] a [Společnost 7] měly být investory. [Osoba 23] slíbil, že [SPOLEČNOST 12] obchod zafinancuje. Svědek neznal přesné vztahy mezi těmito společnostmi, ani podrobnosti o rozdělení zisku. Uvedl, že zisk z podobných obchodů může dosahovat 100–300 %. S panem [Osoba 5] se setkal na jednom jednání, kde projevil zájem o část pohledávek. Svědek potvrdil, že obžalovaný chtěl z morálního hlediska kompenzovat ztrátu pana [Osoba 2], který přišel o desítky milionů korun. Nabídl mu účast na developerských projektech. Projekt xxx byl nabídnut prostřednictvím pana doktora [Osoba 3]. Svědek poskytl podklady, studie a návrhy smluv. Pan [Osoba 2] se setkal s developerem panem H.. Svědek uvedl, že všechny obchody s obžalovaným probíhaly bez smluv, na základě důvěry. Zmínil, že obžalovaný spolupracoval s panem [Osoba 4] i po neúspěchu obchodu a pomáhal řešit pohledávky v regionech Zlín a Ostravsko. Všude působila insolvenční správkyň paní H. Svědek potvrdil, že nemá žádné pohledávky ani závazky vůči obžalovanému. V současnosti jedná jako zprostředkovatel při prodeji pozemků v Kladně. Pozemky jsou zaparkovány na firmě, která je prodává jako nemovitosti. Svědek neví, jak byly v minulosti vypláceny provize obžalovanému, ani zda je dostával v hotovosti nebo na účet.

22. Svědek [Osoba 23] u hlavního líčení konaného dne 17. 6. 2025 uvedl, že jako daňový poradce zastupuje dceru obžalovaného, která se na něj obrátila ohledně zpracování daňového přiznání za rok 2023. V této souvislosti se jí dotázal na důvod svého předvolání, neboť o něm neměl žádné informace. Dcera mu poskytla kontakt na obhájce, který byl následně kontaktován právním zástupcem svědka. Ten mu sdělil, že se jedná o starší případ týkající se nákupu pohledávek. S panem P. [Obžalovaný] se svědek zná přibližně dvacet let, seznámili se při tenisových událostech. V minulosti spolu několikrát jednali o různých obchodních příležitostech, například o nákupu obrazů nebo pohledávek, avšak většinou k dohodě nedošlo. Až v roce 2022 se na svědka pan [Obžalovaný] obrátil s žádostí o vedení účetnictví a zpracování daňového přiznání pro své společnosti. Do té doby mezi nimi neexistoval žádný právní vztah. V letech 2014–2016 svědek podepsal smlouvu se společností [Společnost 12], která se zabývá nákupem a prodejem pohledávek. Pan [Obžalovaný] jej tehdy kontaktoval s informací, že má spojení na společnost [Společnost 4], která v té době nakupovala pohledávky z konkurzní podstaty. Svědek tuto nabídku předložil tehdejšímu zástupci [SPOLEČNOST 12], panu [Osoba 24], který byl členem představenstva společnosti. Součástí tohoto obchodu byly i další subjekty, jak fyzické, tak právnické osoby. Jednalo se o souhrn několika pohledávek, převážně právnických osob, případně i některých fyzických osob – šlo o komerční firmy. K obchodu byla vedena dokumentace, která byla tehdy předána panu Ing. Chloupkovi. Na konci roku 2017 se svědek osobně účastnil jednání, kterého se zúčastnili pan [Osoba 4] (zástupce společnosti [Společnost 4]), pan. [Osoba 24] (za [Společnost 12]), svědek a pan doktor [Obžalovaný], který jednání zorganizoval. V té době již svědek neměl platnou poradenskou smlouvu, a proto navrhl, aby jednání vedl. [Osoba 24] jako představitel [Společnost 12]. Role pana [Obžalovaný] v tomto obchodě byla zprostředkovatelská – znal pana [Osoba 4] a společnost [Společnost 4], která vlastnila a nabízela pohledávky společnosti [Společnost 12]. Bez jeho zprostředkování by se svědek o existenci společnosti [Společnost 4] vůbec nedozvěděl. Pan [Obžalovaný] nevystupoval za žádnou jinou osobu či subjekt, jednal sám za sebe. Svědek uvedl, že motivací pana [Obžalovaný] k této činnosti byla pravděpodobně snaha o dosažení zisku, stejně jako u ostatních zúčastněných stran. Výši případného zisku nebylo možné v té době odhadnout. Obchod nakonec nebyl realizován, protože společnost [Společnost 4] požadovala vyšší cenu, než byla společnost [Společnost 12] ochotna zaplatit. Po úvodním jednání, kterého se svědek účastnil, následovala ještě tři až čtyři další jednání, jichž se za [SPOLEČNOST 12] účastnil již pouze [Osoba 24]. Svědek dále uvedl, že v době jednání neměl žádné zkušenosti s obchodováním s pohledávkami – šlo o jeho první zkušenost v této oblasti. Jeho role spočívala v daňovém poradenství, nikoliv v odborné diskusi o pohledávkách, kterou vedl [Osoba 24]. Svědek uvedl, že osoby jménem [Osoba 25], [Osoba 15] a [Osoba 10] mu nejsou známy. Jméno [Poškozený] nikdy neslyšel a společnost [Společnost 1] nezná. [Obžalovaná 2] poznal až v roce 2022, kdy mu ji pan [Obžalovaný] představil jako svou sekretářku. Předávala jí doklady společností, pro které zpracovával daňová přiznání. Sama mu však žádné pokyny ani instrukce k obsahu přiznání nedávala. Daňová přiznání byla převážně nulová, pouze jedna společnost vykazovala činnost. Svědek uvedl, že paní, která mu předávala doklady, viděl dvakrát v kancelářích v areálu xxx v Xxx. Na dotaz předsedy senátu uvedl, že paní s černými vlasy, kterou mu ukázal, nikdy neviděl a má za to, že se jedná o jinou osobu. [Společnost 12] měla pohledávky nabýt a zároveň je financovat z vlastních zdrojů, jak je u této společnosti běžné. Přesný zdroj financování svědek nezná. Svědek společnost [SPOLEČNOST 12] nezastupoval. Společnosti [Společnost 7] a SZPRM Projekt svědek nezná. Uvedl, že [Osoba 24] jako statutární zástupce [SPOLEČNOST 12] by byl schopen poskytnout přesnější informace o jednáních. Den před výsledkem se s ním krátce sešel, aby si osvěžili průběh událostí. Potvrdili si, že svědek se účastnil pouze jednoho jednání s panem [Osoba 4], a následovala ještě tři další jednání, kterých se již neúčastnil. Svědek potvrdil, že [Osoba 24] byl kompetentní osobou k posouzení celého obchodu. Vysvětlil, že u podobných obchodů se nejprve sbírají podklady, poté se pohledávky oceňují a posuzuje se jejich bonita. Rozhodnutí o nákupu činí společnost, nikoliv jednotlivci. Svědek neví, zda byly podepsány smlouvy mezi [SPOLEČNOST 12] a [Společnost 4], [Společnost 7] nebo SZPRM Projekt Ltd. Uvedl, že jedinou smlouvou, kterou si vybavuje, byla

smlouva o mlčenlivosti. Ostatní dokumenty by bylo nutné ověřit u společnosti [SPOLEČNOST 12] nebo přímo u [Osoba 24]. Svědek nebyl oprávněn nic podepisovat a nebyl statutárním zástupcem. Neví, kdo za [SPOLEČNOST 12] projednával právní stránku smluv, neboť společnost má vlastní právní oddělení a využívá externí advokátní kanceláře. Všechny tyto procesy jsou interní záležitostmi společnosti [SPOLEČNOST 12].

23. Dne 17. 6. 2025 byli u hlavního líčení vyslechnuti také **[Obžalovaný]** a **[Osoba 26]**, nicméně tyto osoby soud vyslýchal primárně k vazebním důvodům, o trestné činnosti obžalovaného jim není nic známo.
24. Během hlavního líčení byly **provedeny i následující listinné důkazy**, které měly vliv na konečné rozhodnutí soudu v této trestní věci. Konkrétně se jedná o následující listiny: trestní oznámení [Osoba 4] s přílohami (svazek č. 1, č. l. 1-7), trestní oznámení [Společnost 2] s.r.o. s přílohami (svazek č. 1, č. l. 14-47), vyjádření obžalovaného [Obžalovaný] s přílohami (svazek č. 1, č. l. 132-185), potvrzení (svazek č. 1, č. l. 195-198), usnesení (svazek č. 1, č. l. 199), reakce na výzvu k zaplacení směnky (svazek č. 1, č. l. 201), odstoupení od smlouvy (svazek č. 1, č. l. 202), zproštění mlčenlivosti (svazek č. 1, č. l. 204-205), smlouva o koupi cenných papírů (svazek č. 1, č. l. 209-210), usnesení (svazek č. 1, č. l. 211-213), sdělení (svazek č. 1, č. l. 221-224), poznámky – vyčíslení (svazek č. 1, č. l. 234-235), dohoda a přílohy (svazek č. 1, č. l. 242-246), sdělení [Společnost 4] a.s. (svazek č. 1, č. l. 251-253), úmrtní list – [Poškozený] (svazek č. 1, č. l. 292), darovací smlouva (svazek č. 1, č. l. 293), usnesení (svazek č. 1, č. l. 294), pohledávky (svazek č. 1, č. l. 298), zproštění mlčenlivosti (svazek č. 1, č. l. 300-301), obsah korespondence (svazek č. 1, č. l. 302-336), notářský zápis (svazek č. 1, č. l. 375-377), smlouva o úvěru (svazek č. 1, č. l. 391-392), pokyn k výplatě (svazek č. 1, č. l. 393), směnka (svazek č. 1, č. l. 398), materiály ze spisu KŘ Ostrava – KRPT-204519/TČ-2018 (svazek č. 2, č. l. 401-451), komunikaci [Poškozený] (svazek č. 2, č. l. 487-648), sledování e-mailové schránky (svazek č. 2, č. l. 669-732), zpráva Moneta Money Bank (svazek č. 3, č. l. 741-748), zpráva UniCredit Bank (svazek č. 3, č. l. 751-756), zpráva KB (svazek č. 3, č. l. 759-831), výpis z Centrálního depozitáře cenných papírů (svazek č. 3, č. l. 876-891), zpráva KB (svazek č. 3, č. l. 896-909), zpráva ČS (svazek č. 3, č. l. 913-919), zpráva KB (svazek č. 3, č. l. 922), zpráva MONETA Money Bank (svazek č. 3, č. l. 927-929), zpráva ČSOB (svazek č. 3, č. l. 935-937), zpráva KB (svazek č. 3, č. l. 943-948), zpráva ČS (svazek č. 3, č. l. 951), výpis z Centrálního depozitáře cenných papírů (svazek č. 3, č. l. 959-962), zpráva ČS (svazek č. 3, č. l. 969), zpráva ČSOB (svazek č. 3, č. l. 972-1042), zpráva UniCredit Bank (svazek č. 3, č. l. 1047-1048), zpráva Raiffeisenbank (svazek č. 3, č. l. 1052-1053), zpráva KB (svazek č. 3, č. l. 1056-1060), zpráva MONETA Money Bank (svazek č. 3, č. l. 1063-1065), zpráva KB (č. l. 1067-1071), zpráva ČSOB (svazek č. 3, č. l. 1087-1098), zpráva UniCredit Bank (svazek č. 3, č. l. 1102-1112), zpráva Raiffeisenbank (svazek č. 3, č. l. 1116-1117), zpráva Oberbank (svazek č. 3, č. l. 1122-1127), zpráva ČS (svazek č. 3, č. l. 1131), zpráva MONETA Money Bank (svazek č. 3, č. l. 1136), zpráva ING (svazek č. 3, č. l. 1141), zpráva Raiffeisenbank (svazek č. 3, č. l. 1148), zpráva KB (svazek č. 3, č. l. 1152-1153), zpráva Porsche (svazek č. 4, č. l. 1169-1175), zpráva Greece Tours (svazek č. 4, č. l. 1180-1200), zpráva Ski Areál Kopřivná (svazek č. 4, č. l. 1207-1209), zprávu ČPP (svazek č. 4, č. l. 1214-1239), zpráva INOGY (svazek č. 4, č. l. 1243-1246), zpráva ČEZ Prodej (svazek č. 4, č. l. 1252-1271), zpráva Bohemia Energy (svazek č. 4, č. l. 1275), zpráva STR automoto comp (svazek č. 4, č. l. 1311-1312), zpráva Trojanovice NET (svazek č. 4, č. l. 1315-1318), zpráva Hnojník NET (svazek č. 4, č. l. 1321), výpis z OR [Společnost 10] (svazek č. 4, č. l. 1322-1325), zpráva Šenov NET (svazek č. 4, č. l. 1330-1339), zpráva XXX (svazek č. 4, č. l. 1343-1346), zpráva Best sport (svazek č. 4, č. l. 1350-1358), zpráva WestTech (svazek č. 4, č. l. 1362-1364), zpráva XXX (svazek č. 4, č. l. 1368-1378), zpráva Registr pohledávek (svazek č. 4, č. l. 1382-1383), zpráva XXX (svazek č. 4, č. l. 1387-1388), zpráva IRSnet (svazek č. 4, č. l. 1395-1398), výpis z OR Ligoška servis (svazek č. 4, č. l. 1402-1403), zpráva HPH servis (svazek č. 4, č. l. 1405-1408), zpráva Bohemia Energy (svazek č. 4, č. l. 1412-1462), zpráva SmVaK (svazek č. 4, č. l. 1466-1476), zpráva RESIDOMO (svazek č. 4, č. l. 1480), zpráva JUDr. Jícha exekutor (svazek č. 4, č. l. 1485-1490), zpráva Mgr. Hýskové - insolvenční správkyňe

[SPOLEČNOST 9] (svazek č. 4, č. l. 1493-1495), dokumenty NCOZ České Budějovice k [SPOLEČNOST 9] (svazek č. 4, č. l. 1497-1611), materiály z OR [Společnost 1] (svazek č. 4, č. l. 1612-1646), materiály [Společnost 1] (svazek č. 5, č. l. 1647-1661), materiály R.N. (svazek č. 5, č. l. 1662-1671), materiály [Společnost 1] insolvenční správce (svazek č. 5, č. l. 1672-1675), materiály [Společnost 1] konkurs (svazek č. 5, č. l. 1676-1710), materiály z OR [Společnost 9] (svazek č. 5, č. l. 1711-1727), materiály XXX INVEST (svazek č. 5, č. l. 1728-1734), materiály PDDD a.s. v likvidaci (svazek č. 5, č. l. 1735-1743), zpráva MČ Praha 4 (svazek č. 5, č. l. 1744-1746), zpráva ÚP (svazek č. 5, č. l. 1749), zpráva ČSSZ (svazek č. 5, č. l. 1752-1754), zpráva PSSZ (svazek č. 5, č. l. 1758), zpráva OSSZ Ostrava (svazek č. 5, č. l. 1762-1764), zpráva OS Praha 4 (svazek č. 5, č. l. 1765-1771), opis RT [Obžalovaná 2], [Obžalovaný] (svazek č. 5, č. l. 1772-1773), opis rejstříku přestupků (svazek č. 5, č. l. 1926-1927), finanční šetření – (svazek č. 6., č. l. 1-125) **po podání obžaloby** výpis z Centrální evidence stíhaných osob (svazek č. 7, č. l. 2031–2044), spis PČR Nový Jičín sp. zn. KRPT-283486-31/TČ-2024-070471 (svazek č. 7, č. l. 2126-2161), listiny předložené obžalovanou u hlavního líčení dne 20. 1. 2025 (email ze dne 1. 2. 2018, email ze dne 8. 11. 2017 a dohoda o zachování mlčenlivosti)–(svazek č. 7, č. l. 2210-2214), informace z obchodního rejstříku k osobě [Obžalovaný] (svazek č. 7, č. l. 2215-2220), výpis z registru živnostenského podnikání k osobě [Obžalovaný] (svazek č. 7, č. l. 2221-2223), sdělení Moneta Money Bank (svazek č. 7, č. l. 2229-2231), sdělení Unicredit Bank (svazek č. 7, č. l. 2232-2233), sdělení AirBank (svazek č. 7, č. l. 2234-2235), sdělení ČSOB (svazek č. 7, č. l. 2236-2238), sdělení Raiffeisenbank (svazek č. 7, č. l. 2239-2240), zpráva České spořitelny (svazek č. 7, č. l. 2243-2244) sdělení KB (svazek č. 7, č. l. 2245-2246) výpis z centrální evidence účtů (svazek č. 7, č. l. 2247-2253), sdělení o stavu trestního řízení u policejního orgánu Nový Jičín a potvrzení o zadržení řidičského průkazu EQ018004011, 04/2023 (svazek č. 7, č. l. 2255), sdělení k dotazům na aktuální stav trestního řízení u policie v Xxx (svazek č. 7, č. l. 2241-2242), dopis obžalované [Obžalovaná 2] (svazek č. 8, č. l. 2261), výslech obžalované z jiné trestní věci (svazek č. 8, č. l. 2262-2265) dotaz zdejšího soudu na ČEZ Distribuce (svazek č. 8, č. l. 2455-2456), výpis z centrální evidence stíhaných osob (svazek č. 8, č. l. 2348) a dotaz v Xxxu (svazek č. 8, č. l. 2373).

25. Z trestních oznámení Jiřího [Osoba 4] v postavení statutárního ředitele společnosti [Společnost 4] a.s. a jeho příloh (svazek 1, č. l. 1-7) je zřejmé, že je předmětem tohoto trestního oznámení zfalšovaný podpis na přiložené smlouvě o postoupení pohledávek mezi společnostmi [Společnost 4] a.s. a společností [SPOLEČNOST 5] a na oznámení o postoupení pohledávek adresovaném společnosti [Společnost 3], SE. [Osoba 4] popřel, že by kdy uzavřel za společnost [Společnost 4] a.s. jakoukoli smlouvu se společností [SPOLEČNOST 5] a uvedl, že podpis na smlouvě není jeho podpisem a ani tomuto vizuálně neodpovídá. Z trestního oznámení a [Osoba 2] jednajícího za společnost [Společnost 2] s.r.o. a jeho příloh (svazek 1, č. l. 14-47) je zřejmé, že došlo k vylákání finančních prostředků na základě zfalšovaných listin. Obžalovaný [Obžalovaný] předložil opatrovateli úschovy [Osoba 3] již výše zmíněné dokumenty se zfalšovanými podpisy, aby na jejich základě došlo k uvolnění finančních prostředků a jejich přesunu do sféry obžalovaného. K tomuto došlo na podkladě přiložené smlouvy o zápůjčce uzavřené mezi společností [Společnost 2] s.r.o. a společností [Společnost 1] s vědomím a za účasti dalšího účastníka [Obžalovaný] a blanketní směnky na řad společnosti [Společnost 2] s.r.o. ze dne 29. 5. 2017, kde je avalem rovněž [Obžalovaný]. Z dokumentů dále vyplývá, že společnost [Společnost 2] s.r.o. zaslala dne 22. 3. 2018 jak společnosti [Společnost 1], tak její jednatelce [Obžalovaná 2] žádost o vysvětlení a výzvu k zaplacení. Žádost o vysvětlení byla téhož dne zaslána rovněž JUDr. Vítu Rybářovi, právnímu zástupci společnosti [Společnost 1]. Dne 26. 6. 2020 byla advokátem [Osoba 3] zaslána [Obžalovaná 2] výzva k zaplacení dlužné částky, kdy tato na ni reagovala odpovědí ze dne 7. 7. 2020. V této odpovědi plně odkázala na [Obžalovaný] s tím, že smlouvu sice podepsala, ale dále o jejím osudu ani o osudu zápůjčených prostředků nemá žádné informace a uvedla, že se cítí být sama obětí podvodu spáchaného obžalovaným.

26. Ze smluv o zápůjčkách vyplývá, že dne 20. 2. 2017 poskytl [Poškozený] na základě uzavřené smlouvy o půjčce ze dne 20. 2. 2017 [Obžalovaný] bezhotovostním bankovním převodem finanční prostředky ve výši 2 000 000 Kč s deklarovaným příslibem navrácení do 20. 3. 2017, dne 3. 3. 2017 poskytl [Poškozený] na základě uzavřené smlouvy o půjčce ze dne 3. 3. 2017 [Obžalovaný] bezhotovostním bankovním převodem finanční prostředky ve výši 500 000 Kč s deklarovaným příslibem navrácení do 10. 3. 2017, dne 10. 4. 2017 poskytl [Poškozený] na základě uzavřené smlouvy o půjčce ze dne 10. 4. 2017 [Obžalovaný] bezhotovostním bankovním převodem finanční prostředky ve výši 1 000 000 Kč s deklarovaným příslibem navrácení do 20. 4. 2017, dne 26. 4. 2017 poskytl [Poškozený] na základě uzavřené smlouvy o výpůjčce ze dne 26. 4. 2017 [Obžalovaný] bezhotovostním bankovním převodem finanční prostředky ve výši 1 500 000 Kč a dne 28. 4. 2017 částku 500 000 Kč v hotovosti, s deklarovaným příslibem navrácení do 10. 5. 2017, ve dnech 15. 5. 2017, 20. 5. 2017, 25. 5. 2017 a 1. 6. 2017 poskytl [Poškozený] na základě uzavřené smlouvy o výpůjčce ze dne 15. 5. 2017 [Obžalovaný], postupně v hotovosti finanční prostředky v celkové výši 1 000 000 Kč s deklarovaným příslibem navrácení do 15. 6. 2017, dne 16. 5. 2017 poskytl [Poškozený] na základě uzavřené smlouvy o výpůjčce ze dne 16. 5. 2017 [Obžalovaný] bezhotovostním bankovním převodem finanční prostředky ve výši 500 000 Kč s deklarovaným příslibem navrácení do 22. 5. 2017, dne 25. 9. 2017 poskytl [Poškozený] na základě uzavřené smlouvy o výpůjčce ze dne 25. 9. 2017 [Obžalovaný] bezhotovostním bankovním převodem finanční prostředky ve výši 500 000 Kč s deklarovaným příslibem navrácení do 7. 10. 2017 (č. l. 415 – 435)
27. Zdejší soud vzal v potaz vyjádření obžalovaného [Obžalovaný] s přílohami (svazek č. 1, č. l. 132-185), kdy shledal, že obžalovaný [Obžalovaný] nesouhlasí se zněním obžaloby. Obžalovaný uvedl, že pan [Poškozený] byl obeznámen s ekonomickou situací společnosti [Společnost 1]. Všechny smlouvy o zápůjčkách připravoval právní zástupce společnosti pan JUDr. Vít Rybář. Ze zápůjček bylo dne 5. 6. 2017 panu [Poškozený] vráceno 1 000 000 Kč a dne 13. 6. 2017 též 1 000 000 Kč, obě platby proběhly bezhotovostním převodem. Dále mu byla vrácena částka 2 000 000 Kč, která byla vybrána z pokladny. Dne 5. 6. 2017 byla provedena platba ve výši 500 000 Kč bankovním převodem na nákup jeho vozidla, která byla rovněž započtena jako vrácení zápůjčky. Obžalovaný popřel, že by měl v době poskytování zápůjček panem [Poškozený]em splatné závazky vůči jiným věřitelům. Obžalovaný se účastnil jednání o odkupu balíku pohledávek obsahujícího pohledávku za společností [SPOLEČNOST 9], které inicioval pan [Poškozený 1]. K tomuto obchodu nakonec nedošlo. Na jaře roku 2017 přišel pan [Poškozený] s nabídkou odkupu pohledávky za společností [Společnost 3] v hodnotě 180 000 000 Kč od společnosti [Společnost 4] a.s., kdy cena byla dohodnuta mezi 90-100 miliony korun. Obžalovaný měl sehnat polovinu této kupní ceny, k jejímu sehnání využil své známosti s panem [Osoba 2]. Druhou část kupní ceny měl zajistit sám pan [Poškozený]. Příjemcem financování od pana [Osoba 2] měla být společnost [Společnost 1], přičemž finanční prostředky měly být složeny do advokátní úschovy, ze které měly být uvolněny až po naplnění smluvních podmínek. Dne 29. 5. 2017 si připravené smlouvy a směnku obžalovaný vyzvedl za přítomnosti pana [Osoba 2] v kanceláři [Osoba 3] a tyto následně předal JUDr. Rybářovi k zajištění podpisu obžalované [Obžalovaná 2] na smlouvách i směnce. Dále byla uzavřena smlouva mezi společností [Společnost 1] a společností [SPOLEČNOST 5], za kterou smlouvu podepisoval pan [Poškozený]. Dne 31. 5. 2017 se obžalovaný znovu sešel s panem [Osoba 2] v kanceláři [Osoba 3] a podepsal se jako avalista na směnku a pan [Osoba 2] podepsal smlouvy. Po podepsání smluv dal pan [Osoba 2] panu [Osoba 3] pokyn k uvolnění finančních prostředků z úschovy. Dne 2. 6. 2017 již byly finanční prostředky na úschovním účtu JUDr. Rybáře. Ani pan [Poškozený] neměl být koncovým realizátorem transakce, kdy celý projekt měl být předán třetí straně za 150 000 000 Kč. Ve dnech 22. 5. 2017 a 25. 5. 2017 nejednal obžalovaný s panem [Osoba 4] o odkupu pohledávky za společností [Společnost 3], ale za společností [SPOLEČNOST 9], o jejíž pohledávky měl zájem obžalovaný a společnostmi [Společnost 17] s.r.o., [Společnost 20] s.r.o., [Společnost 21] INVEST s.r.o. a dalšími, o jejichž pohledávky měl zájem pan [Osoba 10]. O zfalšovaném podpisu na smlouvě se společností [SPOLEČNOST 5] se obžalovaný dozvěděl v polovině

července, kdy tuto chtěl řešit nákupem souboru pohledávek, kdy měl z tohoto obchodu mít zisk okolo 60 milionů korun a z tohoto měl v plánu zaplatit pohledávku pana [Osoba 2]. O tomto obchodu jednal s panem [Osoba 22]. K tomuto jednání si smluvil spolupráci se společností [SPOLEČNOST 11] Project Ltd., která se zabývá odkupem pohledávek, tuto v České republice zastupuje pan [Osoba 5]. Při této příležitosti měl obžalovaný vydělat 60 000 000 Kč a z těchto následně splatit dluh panu [Osoba 2]. Finalizace projektu měla proběhnout v polovině ledna 2018, poté ale celý obchod zkrachoval. Pan [Osoba 4] obžalovaného konfrontoval s tím, že měl tento zfalšovat jeho podpis na smlouvě, na což mu obžalovaný řekl, že takto neučinil. Obžalovaný dále uvedl, že na finančním vypořádání pracoval teprve v době podání tohoto vysvětlení. Obžalovaný důrazně odmítl, že by měl jakoukoli úlohu v padělání podpisu na smlouvě mezi společnostmi [Společnost 4] a.s. a [SPOLEČNOST 5]. Obžalovaný podepsal dohodu o přistoupení k dluhu a jeho uznání. Společnost [Společnost 7] s.r.o. měla poskytnout 100 000 000 Kč k odkoupení pohledávek od společnosti [Společnost 4] a.s. Tyto finanční prostředky však nebyly nikdy reálně poskytnuty. To, že by nedošlo k převodu těchto prostředků z důvodu zveřejnění informace o problémech s uvolněním finančních prostředků z úschovy JUDr. Víta Rybáře, obžalovaný odmítá. Od smlouvy odstoupila sama společnost [Společnost 1], a to dne 24. 7. 2018. Toto odstoupení dne 26. 7. 2018 převzal [Osoba 5]. Dále obžalovaný uvedl, že nesouhlasí ani s bodem III. usnesení o zahájení trestního stíhání, kdy k tomuto uvedl, že si sice zapůjčil finanční prostředky od pana [Poškozený], ale tyto mu následně vrátil. Dal mu do zástavy luxusní hodinky, které následně skutečně propadly a zbylou část mu poté v květnu roku 2018 doplatil. Bohužel nemá k tomuto jednání potvrzení, v důsledku čehož nebyl schopen v civilním řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 4 unést důkazní břemeno a uzavřel soudní smír, kde vyplatil pozůstalé manželce pana [Poškozený] částku 250 000 Kč. Přiložené dokumenty dokládají, že byl odkup pohledávek skutečně v řešení a jeho realizace se připravovala. Součástí příloh je i dopis společnosti [Společnost 1] ze dne 2. 2. 2019, který je reakcí na výzvu k zaplacení směnečné sumy ve výši 100 000 000 Kč, kdy je v tomto uvedeno, že tato suma měla být zaplacená až jako vrácení úvěru, který ovšem nebyl společností [Společnost 7] s.r.o. nikdy poskytnut. Součástí příloh byly i smlouvy o advokátních úschovách a jejich dodatky. K dispozici pak byla i dohoda o společném postupu uzavřená mezi společností [Společnost 7] s.r.o. a společností [Společnost 1], smlouva o úvěru ze dne 31. 5. 2018 a smlouva o úschově uzavřená mezi těmito společnostmi. Další přílohou je odstoupení od úvěrové smlouvy společnosti [Společnost 1] uzavřené se společností [Společnost 7] s.r.o. ze dne 24. 7. 2018.

28. Z potvrzení (svazek č. 1, č. l. 195-198), je zřejmé, že byly mezi panem [Poškozený] a společností [Společnost 1] uzavřeny smlouvy o postoupení pohledávek v celkové výši 6 000 000 Kč a 2 350 000 Kč, kdy dlužník, tedy společnost [Společnost 1], uhradil dne 18. 4. 2016 částky v celé výši dále zvýšené o úroky ze smluv vyplývající.
29. Společnost [Společnost 1] podala u Městského soudu v Praze návrh na zápis změny do obchodního rejstříku. K tomuto však ani po výzvě nedodala potřebné dokumenty viz usnesení (svazek č. 1, č. l. 211-213). Z usnesení (svazek č. 1, č. l. 199) je zřejmé, že byl dne 2. 9. 2020 zamítnut tento návrh společnosti [Společnost 1] na změnu z[Společnost 12]aných údajů v obchodním rejstříku, neboť návrhovaatel nedodal rozhodnutí o znovuzvolení člena představenstva [Obžalovaná 2] po skončení funkčního období.
30. Z reakce na výzvu k zaplacení směnky (svazek č. 1, č. l. 201), zdejší soud shledal, že obžalovaná za společnost [Společnost 1] dne 20. 2. 2019 reagovala tak, že předmětná směnka sloužila k zajištění vrácení úvěru ve výši 100 000 000 Kč, který měl být poskytnut společnosti [Společnost 1] společností [Společnost 7] s.r.o., kdy ale k tomuto plnění nikdy nedošlo a společnost [Společnost 1] dne 24. 7. 2018 od dané smlouvy odstoupila. Předmětná směnka tedy nekryje žádný dluh a společnost [Společnost 1] tedy nehodlá na tuto ničeho plnit.
31. Z odstoupení od smlouvy (svazek č. 1, č. l. 202) je zřejmé, že tento dokument byl podepsán za společnost [Společnost 1] dne 24. 7. 2018 a za společnost [Společnost 7] s.r.o. dne 26. 7. 2018.

32. Dne 11. 1. 2023 došlo společností [Společnost 1] ke zproštění mlčenlivosti advokáta JUDr. Víta Rybáře (svazek č. 1, č. l. 204-205).
33. Ze smlouvy o koupi cenných papírů (svazek č. 1, č. l. 209-210) vyplývá, že P. [Osoba 27] prodal obžalovanému kmenové akcie č. 1-9 s hodnotou akcie 297 600 Kč, kdy se jednalo o 90% podíl na základním kapitálu emitenta, kterým je společnost [Společnost 1]. Kupní cena činila 90 000 Kč a smlouva nebyla datována.
34. Seznam pohledávek (svazek č. 1, č. l. 298) je solitérní stranou smlouvy, na které jsou uvedeny jednotlivé pohledávky, které má postupitel postoupit na postupníka. Tito nejsou v dokumentu definováni. Mezi pohledávkami se nachází mimo jiné pohledávky za společností [Společnost 17] s.r.o. v hodnotě 23 000 000 Kč, za společností Texet s.r.o. v hodnotě 10 500 000 Kč, za společností [Společnost 3] v hodnotě 180 000 000 Kč a za společností [SPOLEČNOST 9] v hodnotě 70 000 000 Kč.
35. [Osoba 9] učinil dne 30. 8. 2023 čestné prohlášení, že jakožto člen představenstva společnosti [Společnost 1] ode dne vzniku své funkce nepřevzal žádné účetní doklady od výše uvedené společnosti ani s takovými doklady nijak nedisponoval viz sdělení (svazek č. 1, č. l. 221-224).
36. Dne 11. 5. 2017 byl JUDr. Vítem Rybářem zaslán panu [Osoba 3] návrh náležitostí smlouvy o zápůjčce, příslib uzavření smlouvy o postoupení pohledávek mezi společností [SPOLEČNOST 11] xxx a [Společnost 12] a.s. a nepodepsaná dohoda o splátkách dluhu mezi společnostmi [Společnost 2] s.r.o. a [Společnost 1] (svazek č. 1, č. l. 242-246).
37. Ze sdělení společnosti [Společnost 4] a.s. (svazek č. 1, č. l. 251-253) vyplývá, že tato společnost nikdy nejednala s žádnou osobou, která by vystupovala jako zástupce společnosti [SPOLEČNOST 5] ani s JUDr. Vítem Rybářem. Zástupce společnosti pan [Osoba 4]] jednal s obžalovaným, a to poprvé dne 23. 5. 2017 ve věci pohledávky za společností [SPOLEČNOST 9] a podruhé dne 25. 5. 2017, kdy hlavním tématem byla totožná pohledávka. Při těchto jednáních se obžalovaný snažil zjistit, zda by společnost [Společnost 4] a.s. byla ochotna jednat o dalších pohledávkách, jejichž původním věřitelem bylo [Společnost 6] a váží se k osobě a [Osoba 15]. K těmto pohledávkám bylo obžalovanému sděleno, že společnost [Společnost 4] a.s. nemá zájem tyto postupovat na další osobu a rovněž nemá zájem o žádnou pomoc ve věci. Společnost [Společnost 4] a.s. neuzavřela žádnou smlouvu se společností [SPOLEČNOST 5], Vítem Rybářem ani P. [Obžalovaný], tedy obžalovaným. Podpis za společnost [Společnost 4] a.s. na smlouvě o postoupení pohledávky byl zfalšován a nejedná se o podpis [Osoba 4].
38. Z úmrtního listu (svazek č. 1, č. l. 292) zdejší soud shledal, že pan [Poškozený] zemřel dne 3. 9. 2018. Z darovací smlouvy (svazek č. 1, č. l. 293) je pak zřejmé, že pohledávky za P. [Obžalovaný], které byly předmětem pozůstalosti, přešly na [Poškozený] poté, co jí své podíly věnovaly její dvě dcery, které tyto nabyly v pozůstalosti viz usnesení (svazek č. 1, č. l. 294).
39. Zdejší soud měl k dispozici i zproštění mlčenlivosti (svazek č. 1, č. l. 300-301) advokáta [Osoba 3], týkající se všech skutečností souvisejících s uzavřením smlouvy o zápůjčce a svěřenské smlouvy o úschově peněz mezi společnostmi [Společnost 2] s.r.o. a [Společnost 1].
40. Z obsahu korespondence mezi obžalovaným a panem [Osoba 2] (svazek č. 1, č. l. 302-336) je zřejmé, že obžalovaný měl panu [Osoba 2] zaslat finanční obnos, který ovšem nezaslal. Pan [Osoba 2] bral tuto situaci jako nečestné jednání ze strany obžalovaného, kdy tento mu přiznal, že si je vědom toho, že udělal chybu. Obžalovaný panu [Osoba 2] opakovaně sliboval, že dá celou situaci do pořádku a neustále posouval termín odeslání částky na účet. Pan [Osoba 2] obžalovaného nařkl, že padělal podpis a vyjadřoval se o něm jako o podvodníkovi. Konverzaci v podobném duchu, tedy v opakovaném ujišťování o vyřešení situace vedl obžalovaný i s právním zástupcem pana [Osoba 2], panem [Osoba 3].

41. Zdejší soud měl k dispozici notářský zápis ze dne 16. 12. 2016 (svazek č. 1, č. l. 375-377), který upravuje smlouvu o zápůjčce peněz, kdy zapůjčitel [Osoba 21] půjčil vydlužiteli, tedy společnosti [Společnost 1] částku 20 000 000 Kč s úrokem 200 000 Kč, kdy k tomuto dluhu přistoupil i obžalovaný.
42. Ze smlouvy o úvěru ze dne 1. 6. 2018 (svazek č. 1, č. l. 391-392) zdejší soud shledal, že se společnost [Společnost 7] s.r.o. měla zavázat poskytnout společnosti [Společnost 1] úvěr 100 000 000 Kč, kdy společnost [Společnost 1] měla zajistit, aby společnost CEJL 79 s.r.o. uzavřela se subjektem určeným společností [Společnost 7] s.r.o. kupní smlouvu na nákup blíže specifikované nemovité věci za celkovou kupní cenu ve výši 20 000 000 Kč, a to do 90 dnů ode dne poskytnutí úvěru, tedy od 1. 6. 2018. Splatnost úvěru pak měla být 6 měsíců. Tuto smlouvu má však zdejší soud k dispozici pouze bez podpisů obou stran. Stejně tak je ve fázi prázdného dokumentu i pokyn k výplatě peněžních prostředků z úschovy (svazek č. 1, č. l. 393).
43. Zdejší soud měl v této věci k dispozici též směnku na řad společnosti BayCom s.r.o. ze dne 28. 5. 2018 (svazek č. 1, č. l. 398) na sto milionů korun českých podepsanou za společnost [Společnost 1] obžalovanou a obžalovaným jakožto avalem.
44. Z materiálů ze spisu KŘ Ostrava – KRPT-204519/TČ-2018 (svazek č. 2, č. l. 401-451) zdejší soud shledal, že jednou z možných příčin xxx pana [Poškozený] měla být právě nevrácená milionová částka, kterou měl tento zapůjčit obžalovanému. K tomuto jsou součástí připojeného spisu i smlouvy o půjčkách mezi panem [Poškozený] a společností [Společnost 1].
45. Z komunikací pana [Poškozený] (svazek č. 2, č. l. 487-648), vyplývá, že se tento snažil získat zpět peníze, které půjčil společnosti [Společnost 1], potažmo obžalovanému, kdy komunikoval zejména s obžalovanou. Z konverzací je zřetelné, že obžalovaný fakticky ovládal společnost [Společnost 1], a to prostřednictvím obžalované. Obžalovaná sama potvrdila tento fakt, když uvedla že ona i [Osoba 12] jsou pouze loutky. Obžalovaný nijak nespороval svůj dluh vůči panu [Poškozený] a z komunikace vyplývá, že za faktického dlužníka není věřitelem panem [Poškozený]em primárně považována společnost [Společnost 1], ale obžalovaný [Obžalovaný], po kterém také opakovaně vymáhal vrácení dluhu.
46. Ze sledování e-mailových schránek xxx, xxx, xxx, xxx, xxx (č. l. 669-732) bylo mimo jiné zjištěno, že z emailové schránky obžalované bylo komunikováno nejen v jejích osobních záležitostech, ale i o záležitostech společností [Společnost 1], [SPOLEČNOST 9], Xxx invest a dalších. V záznamech byla nalezena komunikace mezi obžalovanou a [Osoba 28], která požadovala po předchozí dohodě s obžalovaným zaslání podkladů k převodu společností [Společnost 1] a [SPOLEČNOST 9]. V emailu zasláném obžalovanou [Osoba 29] byli mimo jiné označeni akcionáři společnosti [Společnost 1], kdy 9 ks akcií měl držet pan P. [Osoba 27] a jednu akcií pak pan [Osoba 12]. Společnost [SPOLEČNOST 5] nebyla v žádné emailové komunikaci zmiňována, byl nalezen pouze jeden email, ve kterém obžalovaná objednávala vyhotovení razítka této společnosti podle jeho otisku.
47. Ze zprávy Moneta Money Bank (svazek č. 3, č. l. 741-748) vyplývá, že na účtu č. xxx/0600 vedeném na JUDr. Víta Rybáře došlo dne 2. 6. 2017 k přijetí částky 50 000 000 Kč nazvané „výplata úschovy pic“ z účtu č. xxx/2700 [Osoba 3] a současně byly téhož dne zadány příkazy k úhradě ve výši 8 000 000 Kč ve prospěch bankovního účtu č. xxx/2700, 20 200 000 Kč a 1 800 000 Kč ve prospěch bankovního účtu č. xxx/0800 a 20 000 000 Kč ve prospěch bankovního účtu č. 107-2766870287/0100. Proběhlou transakci ve výši 50 000 000 Kč potvrzuje rovněž zpráva UniCredit Bank (svazek č. 3, č. l. 751-756), která mapuje pohyby na účtu patřícím [Osoba 3], kdy byl předmětný obnos dne 31. 6. 2017 na tento účet nejprve připsán společností [Společnost 2] s.r.o. a následně byl z účtu odeslán právě JUDr. Vítu Rybářovi s popisem „výplata úschovy pic“.

48. Z výpisu z Centrálního depozitáře cenných papírů (svazek č. 3, č. l. 876-891 a 959-962) bylo zjištěno, že obžalovaný, JUDr. Vít Rybář, [Poškozený] ani [Osoba 30] nemají na své jméno vedeny žádné akcie.
49. Ze zprávy KB (svazek č. 3, č. l. 759-831), byl zdejšímu soudu k dispozici výpis z bankovního účtu společnosti [Společnost 1] č. 107xxx/0100 za období od 13. 3. 2015 do 11. 7. 2019, ze kterého jsou patrné všechny příchozí i odchozí platby, včetně výběrů v hotovosti, proběhlé na daném účtu v předmětném období. Ze zprávy KB (svazek č. 3, č. l. 896-909) bylo shledáno, že z účtu společnosti [Společnost 1] bylo v období od 1. 1. 2017 do 7. 8. 2018 vybráno v hotovosti 8 929 000 Kč, a to obžalovanou a [Osoba 12], a tuto skutečnost podkládá i zpráva KB (svazek č. 3, č. l. 1067-1071), která poskytuje videozáznamy zachycující příchod ženy s mužem na pobočku banky a výběry z bankomatu provedené různými osobami včetně obžalovaných. Platby s klíčovým slovem [Poškozený] představovaly odchozí sumu 2 000 000 Kč a příchozí sumu 5 500 000 Kč. Došlo rovněž k platbě s klíčovým slovem Porsche ve výši 1 851 739,77 Kč. Byly zaznamenány mimo jiné odchozí platby ve výši 500 000 Kč na účet a [Osoba 21] s popisem záloha Porsche Carrera dne 5. 6. 2017, 1 000 000 Kč na účet [Poškozený] dne 13. 6. 2017, 300 000 Kč na účet STR automoto comp s.r.o. dne 19. 6. 2017 s popisem STR [Obžalovaný], 210 940 Kč na účet Greece Tours Prague, spol. s.r.o. dne 19. 6. 2017, 220 000 Kč na účet soudního exekutora J. s popisem exekuce hotel Xxx a opakovaně byly prováděny výběry statisícových částek obžalovanou. Z účtu mimo jiné odcházely platby jako úhrada energií za odběrné místo xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx.
50. Ze zprávy ČS (svazek č. 3, č. l. 913-919) bylo zjištěno, že majitelem účtu č. xxx/0800 je [Osoba 21]. Na tento účet bylo dne 5. 6. 2017 doručeno 20 200 000 Kč a 1 800 000 Kč od JUDr. Víta Rybáře a dne 6. 6. 2017 byla doručena platba z účtu [Společnost 1] s názvem „záloha Porsche carrera“ ve výši 500 000 Kč. Z výpisu jsou zřejmé i všechny další proběhlé transakce od 1. 5. 2017 do 12. 6. 2017. [Osoba 21] je rovněž majitelem účtu č. 2151107699 vedeného u Oberbank, jak vyplývá ze zprávy Oberbank (svazek č. 3, č. l. 1122-1127).
51. Zprávou KB (svazek č. 3, č. l. 922) byl ztotožněn bankovní účet č. xxx, jehož majitelkou je B.S.. Ze zprávy MONETA Money Bank (svazek č. 3, č. l. 927-929) vyplývá, že byl jako její klient identifikován P.C. Ze zprávy ČSOB (svazek č. 3, č. l. 935-937) bylo zjištěno, že majitelem účtu č. xxx vedeného u ČSOB je xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx [čísla účtu a jména majitelů účtu].
52. Ze zprávy KB (č. l. 1056-1060) je zřetelné, že byla z účtu společnosti [Společnost 1] provedena dne 24. 7. 2017 platba ve výši 11 890 EUR a následně dne 27. 11. 2017 ve výši 40 000 EUR ve prospěch společnosti xxx.
53. Ze zprávy ČSOB (svazek č. 3, č. l. 1087-1098) je zřejmé, že majitelkou účtu č. xxx/0300 je [Obžalovaná 2], která měla k tomuto dispoziční oprávnění ode dne 21. 2. 2009 minimálně do 7. 9. 2016. Ze zprávy ČSOB (svazek č. 3, č. l. 972-1042) měl zdejší soud k dispozici úplný výpis proběhlých transakcí na tomto účtu od 2. 1. 2015 do 5. 4. 2019. Za období od 2. 1. 2015 do 5. 4. 2019 byly na tento účet připsány finanční prostředky ve výši 1 344 485 Kč od společnosti [Společnost 1], zpět bylo zasláno 10 182 Kč. V hotovosti byly za toto období na účet vloženy finanční prostředky ve výši 3 243 009 Kč. V hotovosti přitom byla vybrána částka 764 000 Kč. Na různé účty pak bylo poukázáno celkem 3 397 403 Kč. K některým vkladům hotovosti pak docházelo ve stejné dny, ve které docházelo k výběrům v hotovosti z účtu společnosti [Společnost 1].
54. Ze zprávy KB (svazek č. 3, č. l. 943-948) se podává, že majitelem účtu č. xxx/0100 je [Poškozený]. Na tento účet byly z účtu JUDr. Rybáře v období od 2. 3. 2016 do 15. 4. 2016 zaslány platby v celkové výši 8 850 000 Kč. Z analýzy bankovních informací tohoto účtu vyplývá, že JUDr. Rybářovi zaslal v období od 29. 3. 2016 do 14. 4. 2016 Mgr. [Osoba 10] částku ve výši 35 100 000 Kč a tento část přijatých prostředků ve výši 4 370 000 Kč zaslal společnosti [Společnost 1] a část ve výši 8 850 000 Kč zaslal právě [Poškozený]. Dále bylo zjištěno, že z účtu [Poškozený] v období od 8. 8. 2016 do 20. 12. 2016 odešlo na účet [Společnost 1] 4 455 000 Kč. Následně [Poškozený]

obdržel od společnosti [Společnost 1] ve dnech 19. a 20. 12. 2016 částku 7 000 000 Kč. Analýzou bylo zjištěno, že přitom předtím společnost [Společnost 1] obdržela částku 8 000 000 Kč od JUDr. Rybáře, který předtím obdržel částku 20 000 000 Kč od pana a [Osoba 21]. Za sledované období v roce 2017 pak [Poškozený 1] zaslal na účet společnosti [Společnost 1] částku 5 500 000 Kč a zpět z tohoto účtu obdržel částku 2 000 000 Kč. Tato částka byla společností [Společnost 1] zaslána poté, co tato obdržela platbu ve výši 8 000 000 Kč od JUDr. Rybáře, který tuto zaslal poté, co obdržel částku 50 000 000 Kč od [Osoba 3]a.

55. Ze zprávy Porsche (svazek č. 4, č. l. 1169-1175) zdejší soud shledal, že jakožto zákazník byla při koupi automobilu uvedena společnost [Společnost 1] a jako kontaktní email byla uvedena adresa xxx, k podpisu závazné objednávky automobilu Porsche carrera se zálohou 118 900 EUR (záloha) došlo dne 2. 8. 2017. Celková cena vozu pak činila 141 491 EUR.
56. Ze zprávy xxx (svazek č. 4, č. l. 1180-1200) vyplývá, že platba ve výši 400 000 Kč ze dne 3. 3. 2017 a platba ve výši 210 940 Kč ze dne 19. 6. 2017 zasláné z účtu společnosti [Společnost 1] č. 107-xxx/0100 na účet společnosti Greece tours č. xxx/0100 byly platbami za pobyt a dopravu 18 osob do Řecka v termínu od 8. 7. 2017 do 15. 7. 2017.
57. Ze zprávy xxx (svazek č. 4, č. l. 1207-1209) bylo zjištěno, že příchozí platba na účet této společnosti ze dne 28. 11. 2017 ve výši 102 550 Kč z účtu společnosti [Společnost 1] byla platbou za pobyt 17 osob v hotelu xxx v termínu od 26. 12. 2017 do 1. 1. 2018. Mezi těmito osobami je kromě obžalovaného i obžalovaná. Platba ve výši 53 368 Kč ze dne 18. 5. 2018 je pak platbou za pobyt osoby T.N. v termínu od 12. 3. 2018 do 16. 3. 2018.
58. Ze zprávy ČPP (svazek č. 4, č. l. 1214-1239) zdejší soud zjistil, že měla u této pojišťovny společnost [Společnost 1] uzavřené tři pojistné smlouvy, kdy první z nich byla pojištěním domu a adrese Xxx, druhá byla pojistnou smlouvou na automobil značky Škoda vlastněný obžalovanou a třetí byla pojistnou smlouvou na automobil značky BMW vlastněný ou [osoba 31]ou.
59. Ze zprávy INOGY (svazek č. 4, č. l. 1243-1246) jsou zřejmé proběhlé platby za dodávku elektřiny společnosti [Společnost 1] zaplacené společností [Společnost 19] Group a.s., za kterou jednal Č. zplnomocněný předsedkyní představenstva [Obžalovaná 2], kdy se jednalo o odběrné místo hotel Xxx v xxx.
60. Ze zprávy ČEZ Prodej (svazek č. 4, č. l. 1252-1271) vyplývá, že měla společnost [Společnost 1] s touto uzavřenou smlouvu u jednoho odběrného místa, a to na adrese xxx. Některé platby zasláné z účtu společnosti [Společnost 1] byly pro jiné zákazníky, jednalo se o u xxx a společnost [Společnost 10] s.r.o.
61. Ze zprávy Bohemia Energy (svazek č. 4, č. l. 1275) vyplývá, že má s touto společností společnost [Společnost 1] uzavřené smlouvy o sdružených službách dodávky, a to pro odběrná místa xxx, dále xxx, xxx xxx a xxx. Tyto jsou podrobněji doplněny zprávou Bohemia Energy (svazek č. 4, č. l. 1412-1462).
62. Ze zprávy STR automoto comp (svazek č. 4, č. l. 1311-1312) zdejší soud shledal, že jednatel společnosti STR Automoto comp s.r.o. jednal stran prodeje vozidla značky Škoda Octavia za 300 000 Kč s panem [Obžalovaný]. Pana [Poškozený] nezná a nikdy s ním nebyl v kontaktu.
63. Zpráva xxx (svazek č. 4, č. l. 1315-1318) prokazuje, že platby od společnosti [Společnost 1] byly této společnosti zasílány na základě smlouvy se společností [Společnost 19] Group a.s. a místem internetového připojení byla adresa xxx xxx Ze zprávy xxx (svazek č. 4, č. l. 1321), vyplývá, že příchozí platba na účet této společnosti byla platbou za internetové připojení pro společnost [Společnost 10] s. r. o., a [osoba 31].
64. Z výpisu z OR [Společnost 10] (svazek č. 4, č. l. 1322-1325) zdejší soud shledal, že sídlem této společnosti je adresa Xxx a její jednatelkou je a [osoba 31], xxx.

65. Ze zprávy xxx (svazek č. 4, č. l. 1330-1339) je zřejmé, že měla společnost [Společnost 1] s tímto poskytovatelem uzavřenou smlouvu, kdy místem připojení byla adresa Xxx.
66. Ze zprávy XXX (svazek č. 4, č. l. 1343-1346) zdejší soud shledal, že příchozí platba od společnosti [Společnost 1] byla platbou za studium xxx, xxx.
67. Ze zprávy Best sport (svazek č. 4, č. l. 1350-1358) vyplývá, že proběhlá platba z účtu společnosti [Společnost 1] ve výši 1 512 685 Kč souvisela se vstupenkami na Laver Cup pořádný právě společnosti Bestsport ve dnech 22.-24. 9. 2017. Na tuto akci měla společnost Česká sportovní možnost poskytnout balíčky svým obchodním partnerům, kterým byla i společnost [Společnost 1]. Na žádost společnosti [Společnost 1] byla následně provedena ještě další rezervace. Kontaktní osobou za společnost [Společnost 1] byla obžalovaná.
68. Ze zprávy WestTech (svazek č. 4, č. l. 1362-1364) se podává, že v síti iStores došlo dne 28. 7. 2018 k objednávce mobilního telefonu iPhone v ceně 17 490 Kč ze společnosti [Společnost 1] a zboží bylo osobně vyzvednuto na prodejně. Dne 18. 5. 2018 byla společnosti vystavena faktura ve výši 39 170 Kč za mobilní telefon iPhone a počítač MacBook, zboží bylo opět vyzvednuto na prodejně a placeno v hotovosti. Jako kontaktní osoba je přitom uveden obžalovaný.
69. Ze zprávy XXX (svazek č. 4, č. l. 1368-1378) zdejší soud zjistil, že se společností [Společnost 1] neeviduje tato žádný smluvní vztah. Nájem vozidla Mercedes Benz ML 320 byl ústně smlouven se společností [SPOLEČNOST 9], na kterou byly rovněž vystaveny faktury. Skutečnost, že platba pocházela z účtu společnosti [Společnost 1] není pro společnost XXX nijak rozhodná a tato jí tedy nevěnovala pozornost. Faktury byly vydány celkově na 362 400 Kč.
70. Ze zprávy Registru pohledávek (svazek č. 4, č. l. 1382-1383) zdejší soud shledal, že tato společnost vymáhala neuhrazené pohledávky pro společnost Tesco Stores ČR a.s. mimo jiné i za společností [SPOLEČNOST 9]. Částku 12 836 Kč zaslala společnosti Registr pohledávek za společnost [SPOLEČNOST 9] společnost [Společnost 1]. Společnost Registr pohledávek obratem postoupila platbu společnosti Tesco Stores ČR.
71. Ze zprávy XXX (svazek č. 4, č. l. 1387-1388) od insolvenčního správce bylo zjištěno, že tento nemá k dispozici účetní agendu dlužníka, tedy společnosti XXX s.r.o. a není mu tedy známo, zda mezi dlužníkem a společností [Společnost 1] existoval smluvní vztah či nikoli.
72. Ze zprávy IRSnet (svazek č. 4, č. l. 1395-1398) bylo zjištěno, že provedená platba na účet společnosti Bestsport a.s. společností [Společnost 1] představovala uhrazení kupní ceny za vstupenky na Laver cup. Celková cena na faktuře přitom činí 179 000 Kč.
73. Z výpisu z OR [Společnost 14] (svazek č. 4, č. l. 1402-1403) vyplývá, že jednatelem i společníky společnosti jsou obžalovaná a [Osoba 12].
74. Ze zprávy HPH servis (svazek č. 4, č. l. 1405-1408) vyplývá, že proběhlá platba z účtu společnosti [Společnost 1] byla platbou za plnění poskytnuté Hotelu Xxx s.r.o., kdy bylo jednáno s provozním tohoto objektu panem [Osoba 32], který měl nákup posvěcen nadřizovanou, kterou měla být obžalovaná. Se společností [Společnost 1] neměla společnost HPH servis žádný jiný vztah a nejednala s jejími zástupci.
75. Ze zprávy SmVaK (svazek č. 4, č. l. 1466-1476) zdejší soud shledal, že společnost [Společnost 1] vystupovala jako plátce faktur vyplývajících ze smlouvy uzavřené mezi společností Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava a.s. a společností [SPOLEČNOST 9], jakožto vlastníkem odběrného místa. Smlouvu za plátce i odběratele podepsala obžalovaná. Předmětem smlouvy byla dodávka vody do odběrného místa xxx, xxx a xxx a odvádění odpadních vod.
76. Ze zprávy RESIDOMO (svazek č. 4, č. l. 1480) vyplývá, že tato nebyla se společností [Společnost 1] v žádném smluvním vztahu. Proběhlé platby byly platbami vycházejícími ze smluvního vztahu

se společností [Společnost 10] s.r.o. týkajícího se nájmu prostor sloužících k podnikání na adrese xxx.

77. Ze zprávy JUDr. Jíchy, exekutora (svazek č. 4, č. l. 1485-1490), bylo shledáno, že společností [Společnost 1] byl udělen příklep ve věci dražby nemovité věci v exekuční věci dlužníka společnosti [Společnost 19] , která byla vydražena za 6 752 175 Kč.
78. Ze zprávy Mgr. Hýskové - insolvenční správkyň [SPOLEČNOST 9] (svazek č. 4, č. l. 1493-1495) bylo zjištěno, že smlouva o pachtu části závodu mezi společností [SPOLEČNOST 9] a společností [Společnost 1] byla vypovězena druhou ze společností dne 26. 4. 2018, tento vztah pak zanikl dne 31. 8. 2018. Žádné doklady o uhrazení pachtovného zápočtem ve výši 6 000 000 Kč společnost neposkytla. Personální propojenost společností [SPOLEČNOST 9] a [Společnost 1] je dovozována z veřejně dostupných zdrojů, zejména z obchodního rejstříku.
79. Z dokumentů NCOZ České Budějovice k [SPOLEČNOST 9] (svazek č. 4, č. l. 1497-1611) měl zdejší soud k dispozici část spisu zabývající trestnou činností, konkrétně trestným činem legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 4 písm. b), písm. c) trestního zákoníku a trestného činu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 2, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, kterého se měl dopustit [Osoba 12]. Ve spise se objevuje zejména společnost XXX a.s., [Osoba 21], společnost [SPOLEČNOST 6], [Společnost 19] a.s., XXX a.s. a právě [Osoba 12] ve vztahu ke společnosti [SPOLEČNOST 9]. Trestní věc byla odložena.
80. Zdejší soud čerpal i z materiálů z OR [Společnost 1] (svazek č. 4, č. l. 1612-1646), kde měl k dispozici zápisy z valných hromad, kde jako zapisovatel a sčítatel hlasů a akcionář figuruje obžalovaný, smlouvu o pachtu i rozhodnutí jediného akcionáře, toho času již [Osoba 9]. Materiály [Společnost 1] (svazek č. 5, č. l. 1647-1661) dále poskytly zdejšímu soudu rozhodnutí jediného akcionáře společnosti [Společnost 1] ze dne 4. 8. 2018, kterým byla odvolána obžalovaná z pozice členky představenstva a [Osoba 8] z dozorčí rady. Do funkce člena představenstva byl zvolen [Osoba 9]. Z materiálů R.N. (svazek č. 5, č. l. 1662-1671) měl zdejší soud k dispozici insolvenční návrh věřitele – návrh na zahájení insolvenčního řízení ze dne 9. 11. 2021, kdy dlužníkem je společnost [Společnost 1]. Z materiálů [Společnost 1] insolvenční správce (svazek č. 5, č. l. 1672-1675) bylo shledáno, že nový jednatel společnosti [Osoba 9] není kontaktní a nepřebírá si poštu. Na žádost o součinnost zaslou insolvenčním správcem nijak nereagoval ani si tuto nevyzvedl. Materiály [Společnost 1] konkurs (svazek č. 5, č. l. 1676-1710) obsahovaly usnesení zjišťující úpadek dlužníka, ze dne 27. 1. 2022 a vyhlášení konkursu na majetek společnosti [Společnost 1] ze dne 26. 4. 2022. i vyznění o popření pohledávek. Součástí zprávy o hospodářské situaci dlužníka vypracované insolvenčním správcem je i pasáž pojednávající o tom, že fyzické osoby jednající za dlužníka v minulosti využívaly právní formu dlužníka toliko jako krycí firmu k pochybným krátkodobým obchodním transakcím, ze kterých tyto fyzické osoby na úkor dlužníka těžily. Bylo potvrzeno předlužení dlužníka a jeho platební neschopnost, a to i s odkazem na situaci, že dlužník dlouhodobě nepodává žádná daňová přiznání. Za společností [Společnost 1] přihlásila svoji pohledávku prostřednictvím [Osoba 3] i společnost [Společnost 2] s.r.o.
81. Z materiálů z OR [Společnost 9] (svazek č. 5, č. l. 1711-1727) je zřejmé, že v této společnosti figuroval [Osoba 12], jakožto člen představenstva a obžalovaná, jakožto členka dozorčí rady. Společnost [SPOLEČNOST 9] byla v úpadku a na její majetek byl dne 24. 4. 2018 prohlášen konkurs. Konkurs na majetek dlužníka byl následně dne 15. 11. 2021 zrušen po splnění rozvrhového usnesení. Zdejší soud měl k dispozici i smlouvu o pachtu části závodu uzavřenou mezi společností [SPOLEČNOST 9] a [Společnost 1] dne 25. 4. 2016 včetně příloh.
82. Z materiálů XXX (svazek č. 5, č. l. 1728-1734) bylo shledáno, že byla tato společnost vymazána z obchodního rejstříku dne 23. 7. 2018 po vydání usnesení Městským soudem v Praze o zrušení obchodní korporace s likvidací ze dne 17. 1. 2018. V této společnosti figuroval zejména pan [Osoba 21], pan [Osoba 33] a rovněž paní [Osoba 7].

83. Z materiálů PDDD a.s. v likvidaci (svazek č. 5, č. l. 1735-1743) zdejší soud shledal, že byla tato společnost vymazána z obchodního rejstříku dne 1. 9. 2016, a to na základě rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 26. 2. 2016. V této společnosti figurovala mimo jiné paní [Osoba 8] a pan [Osoba 33].
84. Ze zprávy MČ Praha 4 (svazek č. 5, č. l. 1744-1746) zdejší soud zjistil, že se obžalovaný dne 4. 1. 2006 přihlásil k trvalému pobytu na adrese Xxx se souhlasem společnosti P.D.D.D. a.s. Dne 8. 2. 2016 podal pan K. žádost o zrušení údaje o místu trvalého pobytu obžalovaného, k čemuž doložil vlastnictví objektu výpisem z katastru nemovitostí ze dne 8. 2. 2016, kdy byt získal v dražbě usnesením soudního exekutora o příklepu. Proti tomuto se obžalovaný odvolal a nadále má na adrese trvalý pobyt. Nyní je byt ve vlastnictví D.C.. Smlouva o nájmu bytu na předmětné adrese byla dne 1. 1. 2012 uzavřena mezi společností P.D.D.D. a.s. jakožto pronajímatelem a obžalovaným jakožto nájemcem.
85. Ze zprávy ÚP (svazek č. 5, č. l. 1749) zdejší soud zjistil, že obžalovaný není a nikdy nebyl veden jakožto uchazeč o zaměstnání a není ani nebyl evidován v databázi nepojistných sociálních dávek, dávek státní sociální podpory, dávek v hmotné nouzi, dávek sociálních služeb či dávek zdravotně postižených Úřadu práce ČR, krajské pobočky pro hl. m. Prahu. Ze zprávy ČSSZ (svazek č. 5, č. l. 1752-1754) vyplývá, že Česká správa sociálního zabezpečení u obžalovaného v období od 1. 10. 2003 neeviduje žádné zaměstnavatele. Jako osoba samostatně výdělečně činná byl obžalovaný v evidenci veden pouze v období od 1. 1. 1994 do 31. 12. 2007. Obžalovanému současně nebyly ode dne 1. 1. 2009 vyplaceny žádné dávky nemocenského pojištění. Toto dokládá rovněž zpráva PSSZ (svazek č. 5, č. l. 1758) a zpráva OSSZ Ostrava (svazek č. 5, č. l. 1762-1764).
86. Ze zprávy Obvodního soudu pro Prahu 4 (svazek č. 5, č. l. 1765-1771) měl zdejší soud k dispozici výpis řízení vedených u Obvodního soudu pro Prahu 4 pro osobu obžalovaného od roku 2015 a výpis řízení vedených u Obvodního soudu pro Prahu 2 pro společnost [Společnost 1].
87. Z finančního šetření – (svazek č. 6., č. l. 1-125) shledal zdejší soud majetkové poměry obžalovaných. Obžalovaný není majitelem žádného bankovního účtu, přičemž je disponentem u dvou bankovních účtů, a to účtu společnosti [Společnost 8]. a u účtu své dcery xxx. Obžalovaný má současně penzijní připojištění s aktuálním stavem účtu 98 321,69 Kč s celkovou výší došlých plateb 284 120 Kč, kdy poslední platba byla provedena v roce 2003. Cenné papíry na osobu obžalovaného jsou ke dni 9. 1. 2023 bez záznamu, stejně jako insolvenční rejstřík. **V centrální evidenci exekucí je na obžalovaného ke dni 30. 12. 2022 vedena exekuce ve výši 66 392 472 Kč. Podstaté ovšem je, že tato exekuce byla proti obžalovanému vedena již v době, kdy mělo dojít ke spáchání trestné činnosti.** Obžalovaný je současně účasten v právnických osobách [SPOLEČNOST 22] s.r.o., [Společnost 23] & World s.r.o. a [Společnost 8]., kde je jednatelem. Společníkem se 100% podílem ve společnosti [Společnost 8]. je syn obžalovaného [Osoba 34]. Obžalovaný současně není dle evidencí vlastníkem žádné movité ani nemovité věci. Obžalovaná má celkem 4 bankovní účty a u dalších 22 účtů je vedena jakožto disponentka. Na svých účtech má celkem 18 035 Kč. Obžalovaná má penzijní připojištění, kdy tento účet je uzavřen od 1. 4. 2009 a je na něm celkem 68 393 Kč. Obžalovaná nemá žádné cenné papíry ani záznam v insolvenčním rejstříku či evidenci exekucí. Pobírá invalidní důchod. Obžalovaná je jednatelkou ve společnosti [Společnost 14] s.r.o., jejímž společníkem je [Osoba 12] a [Osoba 35]. Obžalovaná není vlastníkem žádné nemovité věci, je vlastníkem přívěsu za nákladní automobil a motocyklu. Nemá žádné zbraně, letadla ani lodě. Finančním šetřením nebylo zjištěno, že by finanční prostředky uložené na účet penzijního připojištění obžalovaných byly výnosem z trestné činnosti. Ani jeden z obžalovaných nevlastní v žádné obchodní společnosti žádný obchodní podíl.
88. Z listin předložených obžalovanou u hlavního líčení dne 20. 1. 2025 (email ze dne 1. 2. 2018, email ze dne 8. 11. 2017 a dohoda o zachování mlčenlivosti) (svazek č. 7, č. l. 2210-2214) zdejší soud zjistil, že na emailovou adresu xxx byla dne 1. 2. 2018 odeslána od [Osoba 5] za společnost [SPOLEČNOST 11] project zpráva mapující postup při odkupu pohledávek. Tato zpráva měla být

zaslána po telefonické dohodě s JUDr. Rybářem. Dle této zprávy měla všechny pohledávky (nejsou ve zprávě specifikovány) koupit společnost [SPOLEČNOST 11]. Úschovní smlouva měla směřovat k JUDr. Rybářovi a měla být na 301 000 000 Kč, současně měla být podepsána dohoda o budoucím postoupení pohledávek. Finanční prostředky měly být následně po dokončení obchodu uvolněny a zaslány JUDr. [Osoba 11]. Pan [Osoba 5] ve zprávě následně apeluje na dodržení navrhovaného postupu a podmiňuje jím svou participaci na věci. Dohoda o mlčenlivosti byla zaslána panem [Osoba 23] ze společnosti [Společnost 12] a.s. Jedná se pouze o draft smlouvy, kdy je vyplněna pouze jedna strana, tedy společnost [Společnost 12] a.s. a konkrétní náležitosti jsou ponechány k doplnění.

89. Z informací z obchodního rejstříku k osobě [Obžalovaný] (svazek č. 7, č. l. 2215-2220) a výpisu z registru živnostenského podnikání k osobě [Obžalovaný] (svazek č. 7, č. l. 2221-2223) vyplývá, že ke dni 20. 1. 2025 figuruje ve 3 subjektech, a to v [Společnost 23] s.r.o. v likvidaci jako člen statutárního orgánu a jako likvidátor, ve společnosti [Společnost 8] jako člen statutárního orgánu a ve společnosti [SPOLEČNOST 22] s. r. o., kde je rovněž členem statutárního orgánu. Jako podnikatelský subjekt obžalovaný v registru nefiguruje.
90. Ze sdělení Moneta Money Bank (svazek č. 7, č. l. 2229-2231), sdělení Unicredit Bank (svazek č. 7, č. l. 2232-2233), sdělení AirBank (svazek č. 7, č. l. 2234-2235), sdělení ČSOB (svazek č. 7, č. l. 2236-2238), sdělení Raiffeisenbank (svazek č. 7, č. l. 2239-2240), zprávy České spořitelny (svazek č. 7, č. l. 2243-2244) a sdělení KB (svazek č. 7, č. l. 2245-2246) vyplývá, že obžalovaný nemá žádný bankovní účet vedený na své jméno u uvedených bankovních institucí. Z výpisu z centrální evidence účtů (svazek č. 7, na č. l. 2247-2253) pak vyplývá, že jméno obžalovaného figuruje u bankovních účtů č. xxx/0100, xxx/0800 a xxx/0800.
91. Z dopisu obžalované [Obžalovaná 2] (svazek č. 8, č. l. 2261) je zřejmé, že tato dne 7. 7. 2020 reagovala na výzvu k zaplacení dlužné částky podanou panem [Osoba 3] tak, že se tento má ve věci půjčky společnosti [Společnost 2] obrátit na obžalovaného s tím, že ona nemá, jak situaci řešit a nemá s ní mnoho společného.
92. Z výsledku obžalované z jiné trestní věci (svazek č. 8, č. l. 2262-2265) bylo shledáno, že dle jejího tvrzení společnost [Společnost 1] vždy ovládal obžalovaný. O nakládání obžalovaného s finančními prostředky získanými z půjček neměla přehled. Uvedla i to, že obžalovaný v minulosti ovládal společnost [Společnost 19] Group a.s., v této společnosti figurovala i obžalovaná. Působila i ve společnosti [SPOLEČNOST 9]. Obžalovaná věděla, že si obžalovaný napůjčoval peníze, které následně nepoužil k nákupu balíku pohledávek, jak původně tvrdil.
93. Zdejší soud měl k dispozici i kopii spisového materiálu PČR Nový Jičín sp. zn. KRPT-283486-31/TČ-2024-070471 (svazek č. 7, č. l. 2126-2161), kdy byly zahájeny úkony trestního řízení pro trestný čin obecného ohrožení podle § 272 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit obžalovaný jízdou osobním automobilem na dálnici v protisměru.
94. Ze sdělení o stavu trestního řízení u policejního orgánu Nový Jičín a potvrzení o zadržení řidičského průkazu EQ018004011, 04/2023 (svazek č. 7, č. l. 2255) je zřejmé, že byl řidičský průkaz obžalovanému skutečně zadržen, a to dne 10. 11. 2024.
95. Ze sdělení k dotazům na aktuální stav trestního řízení u policie v Xxx (svazek č. 7, č. l. 2241-2242) vyplývá, že v této věci doposud nedošlo k zahájení trestního stíhání obžalovaného, a to proto, že se tomuto nedaří doručit výzvu k podání vysvětlení. Obžalovaný si tuto odmítl převzít a jeho současný pobyt není policejnímu orgánu znám.
96. Z dotazů zdejšího soudu na ČEZ Distribuce (svazek č. 8, č. l. 2455-2456) bylo zjištěno, že byla společností ČEZ Distribuce a.s. dne 15. 7. 2024 na odběrném místě xxx odpojena elektrina.
97. Z opisu z evidence Rejstříku trestů [Obžalovaná 2], [Obžalovaný] (svazek č. 5, č. l. 1772-1773) je zřejmé, že obžalovaná nemá v tomto žádné záznamy, zatímco obžalovaný má ve svém trestním

rejstříku 6 záznamů, kdy se jedná o různorodou trestnou činnost. Poslední odsouzení je ze dne 8. 8. 2017. Tyto skutečnosti jsou doplněny výpisem z Centrální evidence stíhaných osob (svazek č. 7, č. l. 2031–2044) obžalovaných, kde má obžalovaný 16 záznamů a obžalovaná dva.

98. Z popisu rejstříku přestupků (svazek č. 5, č. l. 1926-1927) obžalovaného i obžalované vyplývá, že ani jeden z nich neměl ke dni 11. 7. 2024 v tomto žádný záznam.
99. Soud podle § 216 odst. 1 trestního řádu **zamítl** návrhy na doplnění dokazování, konkrétně výsledkem svědků xxx, bankérka xxx, které soud považuje za nadbytečné a obhájce obžalovaného ani přes výzvu soudu blíže neupřesnil, k čemu by svědci měli vypovídat, a hlavně kde budou pro soud k zastížení. Výše uvedené důkazní návrhy přednesl obhájce obžalovaného, který dále u hlavního líčení dne 17. 6. 2025 navrhl výslech svědků [Osoba 24] jako člena správní rady společnosti [SPOLEČNOST 12]. Dále navrhnul výslech svědka a [Osoba 15] a [Osoba 10], kteří měli iniciovat u obžalovaného zprostředkování koupě pohledávek. V tomto případě se jedná o bývalého člena vrcholných orgánů [Společnost 6], ze kterého všechny předmětné pohledávky, se kterými se obchodovalo, pocházejí. A poslední návrh na doplnění dokazování byl výslech svědka [Osoba 18], který byl blízkým přítelem [Poškozený]. V neposlední řadě trval obžalovaný i na výslechu [Osoba 9]. Ve vztahu k poslednímu uvedenému svědkovi je nutno uvést, že se o jeho osobní výslech soud snažil prostřednictvím mezinárodní právní pomoci do Polska, nicméně tato nebyla úspěšná. Navíc je z obsahu spisu patrné, že se uvedená osoba stala statutárním orgánem pouze účelově (bílý kůň), a to z důvodu, že obžalovaná sháněla někoho, kdo by uvedenou pozici přijal, protože ona ji již nechtěla zastávat. [Osoba 9] nikdy nevykonával ve společnosti [Společnost 1] žádnou činnost a soud jej předvolával zejména z toho důvodu, aby osobně u hlavního líčení v přítomnosti JUDr. Rybáře tohoto zprostil mlčenlivosti. Nicméně JUDr. Rybář uvedl u hlavního líčení, že ani to by mu nestačilo a potřeboval by, aby jej mlčenlivosti zprostil i obžalovaný, který to ovšem u hlavního líčení opakovaně odmítl. Soud tak tento důkazní návrh ze strany obžalovaného považuje za ryze obstrukční. U osob [Osoba 24], [Osoba 15] a Mgr. [Osoba 10] soud považuje jejich výslech za zcela nadbytečný. Svědek [Osoba 4] potvrdil, že k nějakému jednání s obžalovaným ohledně odkupu pohledávek skutečně došlo, nicméně nikdy nedošlo k jeho finalizaci, což bylo prokázáno i listinami a z tohoto důvodu soud rozhodl, že uvedené osoby vyslýchat nebude.
100. Obžalovaná pak požadovala připojení soudního spisu původně vedeného pod sp. zn. KRPB-224160/TC-2019-060081-MAD. I tento důkazní návrh soud zamítl pro nadbytečnost, neboť požádal o zaslání konečného rozhodnutí ve věci a ten byl založen do soudního spisu a u hlavního líčení proveden.
101. **Skutkové a právní závěry.**
102. Zdejší soud po provedeném dokazování a zhodnocení provedených důkazů jednotlivě, jakož i ve všech jejich vzájemných souvislostech v celém jejich rozsahu v souladu s § 2 odst. 5 trestního řádu a § 2 odst. 6 trestního řádu, nemá pochybnosti, pokud jde o obžalovaného, o skutkovém ději tak, jak jej popsal ve skutkové větě tohoto rozsudku, neboť má za to, že tento byl bezpečně prokázán.
103. Trestného činu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku se dopustí ten, kdo sebe nebo jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl, využije něčího omylu nebo zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobí tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu.
104. Předně je nutno uvést, že jednání obžalovaného je naprosto typické obdobným podvodným jednáním, se kterými se soud běžně setkává. Je pro něj charakteristické to, že osoba si nejdříve půjčuje malé částky, které ovšem nesplácí, a tak se dostává do pomyslného zacyklení, které vždy směřuje k tomu, že se půjčuje neustále větší částka. Obdobné je to i v tomto případě, když se začíná půjčkami statisícovými a končí to půjčkou v desítkách milionů. Rovněž je často typickým jevem těchto osob, že se snaží vysvětlit svůj záměr složitým, až absurdním příběhem, do kterého zamotávají značné množství osob, které s primárním příběhem vůbec nesouvisí. V neposlední řadě

pak tak lživě tvrdí, že nemohlo dojít ke splácení z různých důvodů, které všem nezavinili a není tak jejich vinou, že částku nemohli zaplatit. V neposlední řadě je typickým projevem neustále slibování, že bude částka vrácena. Vše výše uvedené se objevuje právě i u obžalovaného.

105. Z provedeného dokazování ve vztahu k bodu A 1 skutkové věty tohoto rozsudku jednoznačně vyplynulo, že to byl právě obžalovaný, kdo si fakticky v průběhu roku 2017 od poškozeného [Poškozený] zapůjčil postupně finanční prostředky v celkové výši 7 500 000 Kč, a to s vědomím, že tyto finanční prostředky nebude schopen ani společnost [Společnost 1] ve sjednaných termínech vrátit, neboť jak sám obžalovaný, tak i tato společnost měla již v době zápůjček další splatné závazky vůči jiným věřitelům (obžalovaný měl mimo jiné exekuci na částku přesahující 60 000 000 Kč, dluh ve výši 20 000 000 Kč vůči u [Osoba 10]ovi, mnoha statisícový dluh vůči [Osoba 16] a nejméně 20 000 000 Kč dlužil u Porubovi), což ale obžalovaný poškozenému [Poškozený] vědomě zamlčel. Na tomto místě je nutno uvést, že ačkoliv byla dlužníkem formálně společnost [Společnost 1], byl to pouze a jen obžalovaný, kdo měl z peněz profit a jediným důvodem, proč byly tyto půjčky brány na společnost je to, že obžalovaný měl právě na svou osobu exekuci a nepochybně se domníval, že právě tím, že si vezme půjčku na společnost, nebude za nic odpovídat a jen těžko se budou vymáhat dlužné částky po společnosti, která nedosahuje takových zisků, aby byla takto vysoké půjčky uhradit. Současně z bankovních informací bylo zjištěno, že zapůjčené finanční prostředky neužil ani k žádným transakcím, ze kterých by bylo možné očekávat rychlý výnos, ale naopak je využil zejména k úhradě svých dřívějších splatných závazků. To, že zapůjčené finanční prostředky nebyly užity společností, ale výhradně obžalovaným, potvrzuje rovněž obžalovaná. Tyto skutečnosti však poškozenému [Poškozený] vědomě zatajil, neboť kdyby toto poškozený věděl, jistě by mu finanční prostředky neposkytl. Z provedeného dokazování také vyplynulo, že i sám poškozený věděl, že finanční prostředků půjčuje právě přímo obžalovanému, byť dle smlouvy byla dlužníkem společnost [Společnost 1]. Nebylo prokázáno tvrzení, že by byly poškozenému dány do zástavy akcie společnosti [Společnost 1] a ten tak měl stát jediným akcionářem, to popřela jednoznačně popřela obžalovaná, která uvedla, že jediným, od koho dostávala pokyny, byl právě obžalovaný. Taktéž ve vztahu k jednání uvedenému pod bodem A 3 skutkové věty tohoto rozsudku bylo provedeno dostatečné dokazování, ze kterého vyplynulo, že si v roce 2018 zapůjčil obžalovaný od poškozeného [Poškozený] ve 2 zápůjčkách celkovou částku 400 000 Kč, přičemž od samého počátku věděl, že ani tyto finanční prostředky poškozenému nevrátí, naopak se o ně obohatí a poškozenému zamlčel, že má řadu splatných závazků vůči jiným věřitelům (kdy kromě již výše uvedených závazků nově i závazek s výší jistiny 50 000 000 Kč za poškozenou společnost [Společnost 2] s.r.o.). Těmito 2 útoky tak obžalovaný způsobil poškozenému [Poškozený] škodu ve výši 7 900 000 Kč.

106. K jednání uvedenému pod bodem A 2 výroku rozsudku soud provedl též řadu důkazů, které shrnul výše, přičemž z těchto důkazů bez jakýchkoliv pochybností vyplynulo, že obžalovaný s cílem se obohatit vylákal od poškozené společnosti [Společnost 2] s.r.o. jednající [Osoba 2] pod nepravdivou záminkou nákupu pohledávek v nominální hodnotě 180 000 00 Kč a jejich rychlého zobchodování částku 50 000 000 Kč, přičemž jelikož [Osoba 2] požadoval jakožto formu jakéhosi jištění složení této částky nejprve do advokátní úschovy, a to do prokázání faktického nákupu těchto pohledávek, obžalovaný dále k úspěšnému dokonání svého trestného jednání předložil [Osoba 3], advokátovi, u něhož byly složeny tyto finanční prostředky v advokátní úschově, za účelem prokázání splnění podmínek pro vyplacení finančních prostředků z této úschovy nepravdivé listiny prokazující údajnou koupi těchto pohledávek a [Osoba 3] tak omylu, do kterého jej přivedl právě obžalovaný, vyplatil na jím uvedený účet finanční částku 50 000 000 Kč. Tuto částku obžalovaný ve sjednané době nevrátil a způsobil tak poškozené společnosti [Společnost 2] s.r.o. škodu ve výši 50 000 000 Kč. Obhajoba obžalovaného v tom směru, že skutečně měl v plánu pohledávky zakoupit byla vyvrácena dalšími provedenými důkazy, a hlavně jeho samotným jednáním, když zcela vědomě předložil listiny obsahující vědomě nepravdivé informace a předstíral tak, že nastaly skutečnosti, které se ovšem nestaly. Navíc svědek [Osoba 4] jednoznačně popsal,

že s obžalovaným sice o možném odkupu pohledávek jednal, ale nikdy k žádnému podpisu smlouvy nedošlo, šlo o jednání, kterých vedl mnoho i s jinými zájemci. Je třeba dále doplnit, že k žádnému odkupu pohledávek, ani po obdržení peněz, nedošlo, a i přes to obžalovaný celou částku použil k jiným účelům, například úhradě dluhu u [Osoba 10] ovi ve výši 20 000 000 Kč, k úhradě dluhu 2 000 000 Kč [Poškozený], což je právě charakteristické pro tento druh podvodného jednání, že se staré dluhy umořují z nově získaných půjček. Zároveň je nepochybné, že to byl právě obžalovaný, kdo vyrobil falešné smlouvy o postoupení pohledávek, jelikož to byl pouze on, kdo mohl mít z uvedeného jednání prospěch a důvod tyto smlouvy vyhotovit. To potvrzuje také skutečnost, že obžalovaná nechala pro obžalovaného k jeho pokynu vyrobit razítko společnosti [SPOLEČNOST 5], které se následně objevuje na zfalšované smlouvě, kterou předkládá právě obžalovaný. Za zcela absurdní pak soud považuje vyjádření obžalovaného ve smyslu, že by se soud divil, kdo za tím vším stojí, které obžalovaný prezentoval u hlavního líčení, když obžalovanému nic nebránilo věc podrobně popsat a vyvinut se tak z protiprávního jednání. To, že si byl obžalovaný vědom svého podvodného jednání vyplývá také z výpovědi [Osoba 3], který jednoznačně popsal reakci obžalovaného, když byl konfrontován s tím, že k žádnému postoupení pohledávek nedošlo.

107. Usnesením zdejšího soudu ze dne 17. 6. 2025 bylo podle § 23 odst. 1 trestního řádu ve vztahu k obžalovanému rozhodnuto, že se vylučuje k samostatnému projednání a rozhodnutí skutek uvedený v obžalobě pod bodem II. a nadále bude věc vedena pod sp. zn. 3 T 9/2025.
108. Obžalovaný jednáním popsaným v rozsudečném výroku A **naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty** zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku ve znění účinném od 1. 10. 2020, neboť sebe obohatil tím, že někoho uvedl v omyl (bod 2), zamlčel podstatné skutečnosti (bod 1 a 3) a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu. Jelikož jednotlivé útoky uvedené pod bodem A byly vedeny jednotným záměrem, naplnily skutkovou podstatu stejného trestného činu, byly spojeny obdobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou i souvislostí v předmětu útoku, jedná se o pokračující jednání a bylo na místě počítat jejich škody.
109. Při právním posouzení, s ohledem na v předcházejícím odstavci uvedené, vzal zdejší soud do úvahy i fakt, že zákonem č. 333/2020 Sb. došlo ke změně minimální výše škody na dvojnásobek, což znamená, že § 138 odst. 1 trestního zákoníku od 1. 10. 2020 zní: (1) Pro účely tohoto zákona se rozumí a) škodou nikoli nepatrnou škoda dosahující částky nejméně 10 000 Kč, b) škodou nikoli malou škoda dosahující částky nejméně 50 000 Kč, c) větší škodou škoda dosahující částky nejméně 100 000 Kč, d) značnou škodou škoda dosahující částky nejméně 1 000 000 Kč a e) škodou velkého rozsahu škoda dosahující částky nejméně 10 000 000 Kč. I přes tuto změnu škoda v daném případě naplnila kritéria pro škodu velkého rozsahu, kdy tuto hranici převýšila dokonce více než pětikrát.
110. Jednání obžalovaného naplňuje trestně relevantní míru společenské škodlivosti, která v tomto případě spočívá na ochraně vlastnického práva. Jednání obžalovaného naplňuje ustanovení § 12 odst. 2 trestního zákoníku, když je jeho jednání především svým charakterem a rozsahem společensky velmi škodlivé (již pouze samotnou výši způsobené škody) a zároveň v daném případě nepostačuje postih podle jiného právního předpisu.
111. Při **úvaze o stanovení druhu trestu a jeho výměry** soud vycházel zejména z § 39 trestního zákoníku. Podle uvedeného ustanovení soud přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu; přihlédne též k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení, zda sjednal dohodu o vině a trestu, prohlásil svou vinu nebo označil rozhodné skutečnosti za nesporné. Přihlédne také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení

činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud musí přihlídnout k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (§ 41 a § 42 trestního zákoníku), k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu. Při posouzení přiměřenosti délky trestního řízení soud přihlídně ke složitosti věci, k postupu orgánů činných v trestním řízení, k významu trestního řízení pro pachatele a k jeho jednání, kterým přispěl k průtahům v trestním řízení.

112. Soud při ukládání trestu velice důkladně vážil všechny okolnosti případu a dospěl k následujícím závěrům.
113. Obžalovaný byl podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku ve znění účinném od 1. 10. 2020 ohrožen trestem odnětí svobody ve výměře 5 až 10 let. Soud u obžalovaného shledal **polehčující okolnost** týkající se jeho formální bezúhonnosti (§ 41 písm. p) trestního zákoníku), kdy jeho dřívější odsouzení jsou osvědčena, případně ze zákona zahalzena a při úvahách o trestu k nim nelze přihlídnout, nicméně ve vztahu k hodnocení osoby soud i k těmto odsouzením je povinen přihlídnout. Naopak bylo u obžalovaného naplněno hned několik **přitěžujících okolností**. Obžalovaný spáchal trestný čin s rozmyslem a po předchozím uvážení (§ 42 písm. a) trestního zákoníku), nejednalo se jednání v afektu, ale bylo ze strany obžalovaného dopředu řádně promyšleno. Spáchal trestný čin ze ziskuchtivosti (§ 42 písm. b) trestního zákoníku), jelikož obžalovaného netížil žádný akutní a aktuální nedostatek finančních prostředků, který by například způsobil, že by neměl co jíst, právě naopak bylo prokázáno, že podvodně vylákané prostředky využíval ke svému okázalému životnímu stylu (nákup vstupenek na Laver cup, platba dovolené známým osobnostem, platba školného a tenisu svým dětem atd.). Spáchal trestný čin využívaje něčí závislosti nebo podřízenosti (§ 42 písm. b) trestního zákoníku), konkrétně spoluobžalované [Obžalovaná 2], která mu byla zavázána tím, že jí v době, kdy se léčila z xxx pomohl a tohoto obžalovaný bezostyšně zneužíval, jak potvrdil třeba i svědek [Osoba 3]. Zároveň obžalovaná byla v postavení podřízenosti, a to bez ohledu na to, že měla být ve společnosti [Společnost 1] členkou statutárního orgánu, kdy faktickou hlavou a šéfem byl právě obžalovaný, což potvrdili bezvýhradně všichni slyšení svědci. Spáchal trestný čin ve větším rozsahu (§ 42 písm. m) trestního zákoníku), když způsobená škoda více než pětikrát překračuje hranici škody velkého rozsahu. Soud také přihlídnul k tomu, že obžalovaný páchal trestnou činnost po delší dobu a vůči více poškozeným. Zároveň bylo při úvahách o trestu nutno přihlídnout k následkům jednání obžalovaného pro životy podvedených osob. Svědkyně [Poškozená 2] uvedla, že nevrácený dluh jejího manžela velice trápil a mohl být jedním z důvodů xxx xxx, kdy bezmoc a opakované výmluvy ze strany obžalovaného zcela logicky mohly k tomuto fatálnímu rozhodnutí [Poškozený] dotlačit. [Osoba 2] pak rovněž popsal fatální finanční důsledky pro jeho osobu, kdy byl nucen prodat rodinný dům ve svém vlastnictví, aby alespoň částečně umořil dluh, který podvodným jednáním obžalovaného jeho osobě vzniknul a byl dokonce nucen si půjčit finanční prostředky pro studium syna. Nelze zároveň odhlédnout od toho, že nelze do budoucna očekávat, že by byl obžalovaný alespoň částečně schopen podvodně vylákané finanční prostředky poškozeným vrátit. S přihlídnutím ke všem výše uvedeným okolnostem má soud za to, že trestem odpovídajícím všem zákonným kritériím je **trest odnětí svobody** stále ještě jen mírně nad půlkou zákonné trestní sazby, a to ve výměře **8 let**.
114. Jelikož soud ukládal trest nepodmíněný, bylo nutno rozhodnout o zařazení obžalovaného pro výkon tohoto trestu do příslušné věznice. U obžalovaného přicházelo podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku v úvahu jeho zařazení pro výkon trestu odnětí svobody do věznice se zvýšenou ostrahou, nicméně soud dospěl k závěru, že podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku je možné jeho zařazení do **věznice s ostrahou**, tedy do věznice mírnějšího typu, jelikož má soud za to, že vzhledem k osobě obžalovaného bude v tomto režimu lépe zaručeno působení na něj, aby vedl řádný život.

115. Kromě výše uvedeného trestu odnětí svobody je na obžalovaného nutno působit i trestem **zákazu činnosti** spočívajícím v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu nebo prokuristy v obchodních korporacích, včetně zákazu jejich zastupování na základě plné moci, mandátní smlouvy, komisionářské smlouvy, smlouvy o obchodním zastoupení či jiné smlouvy umožňující jednat jménem nebo na účet obchodní korporace, v trvání 8 let. K tomuto trestu se zdejší soud přiklonil zejména proto, aby byla eliminována možnost obžalovaného spáchanou trestnou činností opakovat s využitím jiné právnické osoby.

116. Uložení takového trestu je tedy v návaznosti na výše uvedené zcela logickým, naprosto adekvátním a zcela proporcionálním trestem, který naplňuje předpoklady individuální i generální prevence.

117. Adhezní nárok

118. Se svými nároky na náhradu škody způsobené projednávanými trestnými činy se řádně a včas připojila poškozená [Poškozená 2], a to s částkou 7 500 000 Kč a poškozená společnost [Společnost 2] s.r.o. s částkou 50 000 000 Kč s příslušenstvím.

119. Soud po provedeném dokazování dospěl k závěru a stanovil podle § 228 odst. 1 trestního řádu obžalovanému povinnost zaplatit na náhradu škody poškozené [Poškozená 2] částku ve výši 5 500 000 Kč, přičemž právě tato výše škody po odečtení vrácené části způsobené škody ve výši 2 000 000 Kč zcela odpovídá výroku rozsudku a provedenému dokazování.

120. Taktéž soud podle § 228 odst. 1 trestního řádu stanovil obžalovanému povinnosti zaplatit na náhradu škody obchodní společnosti [Společnost 2] s.r.o., částku ve výši 50 000 000 Kč společně se zákonným úrokem z prodlení z částky 50 000 000 Kč, a to ode dne 1. 8. 2020 ve výši podle nařízení vlády č. 351/2013 Sb., tedy ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou platné pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o osm procentních bodů, a to ročně do zaplacení. Začátek rozhodný pro běh úroků z prodlení pak stanovil soud od uznání závazku obžalovaným, neboť nejpozději k tomuto dni si byl obžalovaný své povinnosti uhradit částku ve výši 50 000 000 Kč vědom.

121. Dále soud rozhodl o zbylých nárocích obou poškozených podle § 229 odst. 2 trestního řádu, tedy poškozené se zbytky jejich nároků na náhradu škody odkázal na řízení občanskoprávních. V případě poškozené Silvie [Poškozená 2] tak soud učinil proto, že z provedeného dokazování vyplynulo, že částka 2 000 000 Kč měla být poškozenému [Poškozený 1] vrácena ještě za jeho života a o částce 300 000 Kč a 100 000 Kč bylo již rozhodnuto v civilním řízení. Pokud jde o nárok poškozené obchodní společnosti [Společnost 2] s.r.o., tak tato byla odkázána pouze s tou částí představující příslušenství, a to konkrétně smluvní úrok ve výši 10 000 000 Kč, smluvní pokuta ve výši 2 500 000 Kč, a zákonný úrok z prodlení od 2. 8. 2017 neboť soud rozhodoval o škodě vzniklé trestným činem, a nikoliv o civilním nároku z uzavřené smlouvy o zápůjčce.

122. Zprošťující výrok

123. Naproti tomu soud po rozsáhlém dokazování dospěl ve vztahu k obžalované [Obžalovaná 2] k závěru, že je namístě tuto obžalovanou obžaloby státního zástupce zprostit, neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchala obžalovaná.

124. Obžalované [Obžalovaná 2] bylo obžalobou pod bodem I. kladeno za vinu to, že vědoma si své funkce ve společnosti [Společnost 1], se znalostí její nepříznivé finanční situace a rozsahu předchozích neuhrazených závazků vědomě podepisovala nepravdivé dokumenty a uzavírala podvodné smlouvy, které předtím zajistil nebo dojednal obžalovaný, přičemž věděla, že jejich účelem bylo vylákat od poškozených finanční prostředky pod nepravdivými záminkami, čímž měla způsobit škodu velkého rozsahu. Podstatou trestného činu podvodu podle § 209 trestního zákoníku a tedy k naplnění objektivní stránky tohoto trestného činu musí dojít jednáním spočívajícím buďto v uvedení někoho v omyl, využití něčího omylu nebo zamlčení podstatné skutečnosti. Soud pečlivě zvažoval zapojení obžalované do žalované trestné činnosti, nicméně po

zhodnocení všech provedených důkazů, a to jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu, má za to, že nelze dospět k jednoznačnému závěru, že by obžalovaná svým jednáním naplnila znaky tohoto trestného činu. Z provedeného dokazování totiž jednoznačně vyplynulo, že poškozený [Poškozený] i svědek [Osoba 2] vždy jednali před poskytnutím finančních prostředků pouze s obžalovaným, tento jim poskytoval veškeré informace k zápůjčkám, věděli, že finanční prostředky půjčují právě přímo obžalovanému, a že obžalovaná má pouze formální roli ve společnosti [Společnost 1], kterou jinak ovládá právě obžalovaný a tato společnost je na smlouvách o výpůjčkách uvedena pouze formálně. Jednání obžalované [Obžalovaná 2] popsané ve výroku obžaloby pod bodem I., tedy její podpis jakéhokoliv dokumentu či jiný její úkon, tak fakticky neovlivnilo jakkoliv rozhodnutí poškozených o majetkové transakci, přičemž právě toto ovlivnění, v důsledku kterého poškozený provede majetkovou dispozici a způsobí si tak škodu je podstatou tohoto trestného činu. Provedeným dokazováním nebylo ani najisto postaveno, že by obžalovaná [Obžalovaná 2] skutečně věděla o tom, že smlouvy o postoupení pohledávek, které se staly podkladem pro rozhodnutí svědka [Osoba 3] a vyplatit složené finanční prostředky z advokátní úschovy, jsou zfalšované a nebudou fakticky realizované. Obžalovaná připustila, ostatně vyplynulo to i z obsahu její emailové schránky, že razítko společnosti [SPOLEČNOST 5] nechala vyrobit, tento důkaz ovšem bez dalšího neznamena, že věděla, že jej obžalovaný použije na fiktivní smlouvu, kterou předloží [Osoba 3]. Po obdržení částky 50 000 000 Kč to nebyla obžalovaná, kdo by dal advokátovi Rybáři pokyny k převodu peněz z úschovového účtu, ale byl to právě obžalovaný, až k tomu neměl žádné oprávnění a po obžalované pak chtěl, aby zpětně tyto převody pouze odsouhlasila. Všichni slyšení svědci shodně uváděli, že jednali s obžalovaným, peníze půjčili obžalovanému, obžalovaný s nimi nakládal a chtěli je také po obžalovaném vrátit. Obžalovanou považovali za nějakou asistentku či účetní.

125. Soud také rozhodl o zproštění v části II. obžaloby, neboť z provedeného dokazování nevyplývalo, že by obžalovaná byla tou osobou, která by při sjednávání úvěrové smlouvy uvedla vědomě nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje. Obžalovaná s [Osoba 5] nejednala a její formální podpis na smlouvě o úvěru, který učinila z pokynu obžalovaného jako osoby ovládající společnost [Společnost 1], nemůže bez dalšího založit její trestní odpovědnost pro trestný čin úvěrového podvodu podle § 211 trestního zákoníku, a to i z důvodu absence subjektivní stránky, neboť obhajoba obžalované v tom směru, že nevěděla, že k žádnému odkupu pohledávek nedojde, nebyla jakkoliv vyvrácena. Naopak je spíše potvrzována obsahem emailové schránky xxx.
126. Soud také zvažoval, zda by jednání obžalované nemohlo být posouzeno jako účastenství ve formě trestního zákoníku, a to jak ve vztahu k trestnému činu podvodu podle § 209 trestního zákoníku, tak ve vztahu k trestnému činu úvěrového podvodu podle § 211 trestního zákoníku, nicméně soud je po provedeném dokazování spíše toho názoru, že jedinou osobou, který měla v předmětné době skutečně přehled o výši svých závazků a reálnosti vrácení zapůjčených finančních prostředků, jakož i o probíhajících jednáních o nákupu pohledávek či jiného movitého či nemovitého majetku je a vždy byl pouze obžalovaný. Soud má tak za to, že nebylo prokázáno, že by obžalovaná [Obžalovaná 2] byla osobou, která měla k obžalovanému blízko, musela vědět vše o jeho aktivitách. Sama obžalovaná uvedla, že se domnívala, že k odkupu pohledávek skutečně dojde, což ji jednak tvrdil obžalovaný a jednak i viděla emaily, které ji chodily do její emailové schránky, kterou však užíval i sám obžalovaný, z jejichž obsahu vyplývalo, že obžalovaný skutečně může jednat o odkupu nějakých pohledávek. Obhajoba obžalované, že ona sama obžalovanému důvěřovala, stejně tak, jako mu důvěřovali poškození, tak nebyla dostatečně vyvrácena provedenými důkazy. Obžalované tak nebyl prokázána ani subjektivní stránka trestného činu podvodu podle § 209 trestního zákoníku či trestného činu úvěrového podvodu podle § 211 trestního zákoníku, tedy nepřichází v úvahu ani konstatování o naplnění jakékoliv formy účastenství na tomto trestném činu.
127. Soud se zabýval i tím, zda její jednání není možno posoudit jako jiný trestný čin uvedený ve zvláštní části trestního zákoníku. Nicméně i s ohledem na již výše uvedené zejména v předchozím bodě o nenaplnění subjektivní stránky trestného činu, je soud toho názoru, že nelze její jednání popsané

ve výroku obžaloby podřadit ani pod skutkovou podstatu jiného trestného činu, a to ani trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku, kterou zmínil v závěrečné řeči státní zástupce.

128. Obžalovaný ze soudu neznámého důvodu dokáže na různé osoby působit tak, že dělají až nepochopitelné věci. Ukázkovým příkladem je svědek [Osoba 16], který z důvodu, že mu obžalovaný dluží statisíce, u něj chtěl být co nejbližší, jak sám říkal, aby v případě, až bude mít obžalovaný peníze, byl první na řadě, a tak se stal jeho osobním řidičem, nicméně náklady za toto cestování platil právě svědek, který ještě pak za obžalovaného zaplatil desetitisíce za jeho ubytování v únoru 2025 v Hotelu xxx, což je pro soud zcela nepochopitelné. Na svůj dluh samozřejmě nic uhrazeno od obžalovaného nedostal. Obžalovaná [Obžalovaná 2] byla zase obžalovanému až slepě zavázána z toho důvodu, že jí dříve pomohl, když byla nemocná, a tak cítila, že mu musí být po ruce a slepě mu důvěřovala.
129. S přihlédnutím ke všem shora uvedeným argumentům a důvodům zdejší soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do **8 (osmi) dnů** od doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze.

O odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Praze.

Odvolání může podat státní zástupce, obžalovaný a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, lze podat odvolání pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce soudu navrhl. Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, může poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, podat odvolání pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení, ledaže v dohodě o vině a trestu souhlasil s rozsahem a způsobem náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydáním bezdůvodného obohacení a tato dohoda byla soudem schválena v podobě, s níž souhlasil.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu, odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání nemohou úspěšně podat osoby, které se jej výslovně vzdaly.

Praha 18. června 2025

JUDr. Lukáš Svrček v.r.
předseda senátu